Trăiască cea de a 42-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!

Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 577
Vineri 6 noiembrie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

SUB SOARELE LUI OCTOMBRIE ROȘU

Se împlinesc 42 de ani de la Revoluția Socialistă din Octombrie, făurită de clasa muncitoare din Rusia în alianță cu țărănimea muncitoare, sub steagul mareț al partidului marxist-leninist. Acum 42 de ani, sub conducerea P.C.U.S. în frunte cu Lenin, cele 200 milioane de oameni din Rusia au rupt lanțul imperialismului, instaurînd pe a șasea parte a globului pămîntesc puterea sovietică, forma cea mai înaltă a democrației.

În anii care au trecut de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și pînă acum, poporul sovietic a obținut strălucite victorii în lupta pentru o viață mai bună. Trecînd prin grele lipsuri și furtuni amenințătoare, înfruntînd pe cei mai aprigi dușmani ai popoarelor, oamenii sovietici și-au croit un drum glorios, drumul construirii unei lumi noi, fericite.

Nu vor putea fi uitate niciodată faptele eroice ale oamenilor sovietici împotriva trupelor intervenționiste, trimise de către imperialismul mondial să înăbușe tînărul stat creat de către Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Nu vor fi uitați nici eroii legendari care au luptat cu abnegație zdrobind fiara hitleristă care încercase să înăbușe orice dorință de libertate a popoarelor. In anii aceia de grea cumpănă, poporul sovietic nu numai că și-a apărat cu cinste libertatea și independența patriei sale, dar cu prețul sîngelui său și a numeroase jertfe, a salvat întreaga omenire de primejdia înrobirii fasciste.

Purtînd lupte grele, cu teritoriul țării sale pîrjolit în atîtea rînduri de urgia războiului, poporul sovietic a izbutit nu numai să-și vindece rănile, dar și să-și dezvolte economia și cultura, să-și ridice pe o treaptă an de an mai înaltă, bunăstarea materială și culturală.

Producția industrială a U.R.S.S. este astăzi de 36 de ori mai mare decît cea din Rusia anului 1913. Numai în trei zile, U.R.S.S. produce astăzi o cantitate de energie electrică egală cu cea produsă într-un întreg an înainte de 1913. In ceea ce privește producția de țiței și oțel, U.R.S.S. produce astăzi într-o lună tot atîta cît producea în 1913 într-un an.

Strălucite succese au fost obținute și în agricultură. Astfel, în ultimii ani, ca urmare a măsurilor luate de partidul comunist, rezultatele obținute de agricultura sovietică au întrecut orice așteptări. Dacă în 1953 au fost obținute 5.036.000.000 puduri de cereale, în 1958 s-au obținut 8.621.000.000 puduri. A crescut considerabil și producția de produse animaliere.

Au fost lichidate pentru totdeauna ignoranța și analfabetismul. Astăzi, numărul specialiștilor cu studii medii și superioare este de 40 de ori mai mare decît înainte de revoluție. In fiecare an, școlile superioare sovietice pregătesc aproape de trei ori mai mulți ingineri decît institutele de învățămînt din S.U.A. Intreaga lume admiră înalta performanță a științei și tehnicii sovietice, pusă în slujba păcii și progresului omenirii. O dovadă concretă a superiorității științei și tehnicii sovietice o constituie strălucitele realizări în acțiunea de cucerire a cosmosului. In numai doi ani, Uniunea Sovietică a lansat trei sateliți artificiali ai Pămîntului. A trimis în Cosmos o planetă artificială care se învîrtește în jurul soarelui, purtînd printre aștri stindardul roșu al comunismului. A trimis o rachetă cosmică în Lună; iar alta, încărcată cu o stație automată interplanetară, a transmis pămîntenilor prima fotografie a reversului Lunei.

In mersul său înainte, poporul sovietic se ridică pe culmi din ce în ce mai înalte, spre țelurile comunismului. In prezent el întîmpină cea de a 42-a aniversare a Revoluției din Octombrie cu mărețe succese în toate domeniile de activitate. In lupta de îndeplinire a planului septenal înainte de termen, el a obținut încă din anul 1959 victorii remarcabile. Astfel, planul global al producției industriale pe primele nouă luni a fost depășit cu 4 la sută. In aceeași perioadă, volumul producției industriale a crescut cu 12 la sută față de primele 9 luni ale anului 1958. Realizările obținute în anul acesta ne îndreptățesc să spunem că sarcina economică fundamentală pe care U.R.S.S. și-a propus-o de a ajunge din urmă și de a depăși în cel mai scurt termen țările capitaliste cele mai înaintate, va fi îndeplinită.

Uniunea Sovietică va depăși încă din anul 1965 S.U.A. în ceea ce privește producția absolută a unora dintre cele mai de seamă produse industriale. In altele se va apropia de nivelul actual al producției S.U.A. După încă 5 ani, U.R.S.S. va ajunge din urmă și va depăși S.U.A. în ceea ce privește nivelul producției pe cap de locuitor situîndu-se pe primul loc în lume, atît în privința volumului absolut al producției cît și a producției pe cap de locuitor.

Umăr la umăr cu U.R.S.S., pe drumul deschis de Marele Octombrie, merg cu pași mari spre o viață tot mai luminoasă și celelalte țări socialiste, care formează laolaltă invincibilul front al păcii și al progresului, numărînd peste un miliard de oameni. Poporul romîn, stăpîn pe soarta sa, e mîndru că se numără printre țările care pășesc pe drumul luminos al lui Octombrie. Veșnic recunoscător marelui popor din răsărit care l-a eliberat de sub jugul fascist și-l ajută necontenit să-și construiască o viață din an în an mai îmbelșugată și mai fericită, el se va strădui să-și dea contribuția la marea operă de apărare a păcii din lume, a cuceririlor sale revoluționare. Conștient de faptul că numai în strînsă unire cu toate țările păcii și socialismului în frunte cu U.R.S.S. va putea obține noi și noi victorii pe drumul luminos al progresului, el va face totul în vederea întăririi prieteniei și colaborării cu poporul sovietic, cu popoarele lagărului socialist, cu toate popoarele iubitoare de pace.

Alături de poporul sovietic, poporul romîn sărbătorește cea de a 42-a aniversare a Revoluției Socialiste din Octombrie plin de încredere într-un viitor an de an mai luminos și mai fericit.

IN CINSTEA MARII SARBATORI

Succese ale S.M.T.-urilor

Intensificînd întrecerea socialistă în cinstea zilei de 7 Noiembrie mecanizatorii din S.M.T.-urile din întreaga țară au realizat pînă la data de 1 noiembrie un volum total de 3.031.936 hantri, adică 90,6 la sută din prevederile planului campaniei de toamnă. Cele mai bune rezultate în exploatarea parcului de mașini și tractoare au fost înregistrate la S.M.T.-urile din regiunile Ploești, Pitești, Craiova, Bacău, București, și Suceava, care la acea dată și-au îndeplinit și depășit planul pe campanie cu pînă la 12 la sută.

Fruntașe în realizarea planului de lucrări s-au situat S.M.T.-urile Bîrca-Craiova, Mărtinești-Baia Mare, Ulmulcț-București, Roman-Bacău, Costești-Pitești, Pogoanele-Ploești, Botoșani-Suceava, Tecuci-Galați, care și-au realizat hantrajul în procente variind între 124-157 la sută. In total 35 de S.M.T.-uri și-au îndeplinit și depășit planul campaniei de toamnă. Realizări însemnate au obținut în munca lor tractoriștii Grigore Păun de la S.M.T. Gorneni-București, Stoian Vasile de la S.M.T. Băneasa-Constanța, Răutu Gheorghe de la S.M.T. Comișani-Ploești și Sîrbu Ștefan de la S.M.T. Berzovia-Timișoara, care au făcut între două și chiar trei planuri pe campanie.

De pe acum un număr de 150 de S.M.T.-uri și-au îndeplinit și planul anual de producție.

Economii și beneficii importante

Muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii de la gospodăria de stat Nazîru, regiunea Galați, au muncit cu avînt sporit spre a dobîndi în cinstea zilei de 7 Noiembrie succese cît mai de seamă.

Ca urmare a muncii lor spornice, ei au realizat pînă zilele trecute în diferite sectoare de lucru, economii în valoare de 119.000 lei și beneficii de peste 1.500.000 lei. Aceste realizări au fost dobîndite îndeosebi prin reducerea prețului de cost și depășirea planului de producție la o serie de produse vegetale și animale.

De exemplu, prețul de cost al tonei de floarea-soarelui a fost redus cu aproape 200 de lei, planul de producție la lapte de vacă a fost depășit cu 35 de hl, cel al producției de lînă cu aproape 1.300 de kg etc.

Cel mai mare complex vinicol din țară

Deși e o unitate tînără, la gospodăria de stat Murfatlar, regiunea Constanța, s-au plantat în ultimii 4 ani, 734 ha. cu viță de vie, urmînd a se ajunge pînă în 1962, la 1.200 ha cu vie.

Pentru a se crea condițiile corespunzătoare necesare prelucrării vinului, în acest an a început în gospodărie construcția celui mai mare complex vinicol din țară, care în cinstea zilei de 7 Noiembrie a și fost dată parțial în folosință.

Crama se întinde pe o suprafață de 2.000 m.p. și e prevăzută cu cinci etaje, dintre care trei sînt sub nivelul solului. Capacitatea de prelucrare a cramei este de 400 de vagoane vin, cea de învechire și depozitare tot de 400 de vagoane. O bună parte din cele 600 de butoaie de lemn au și fost instalate. Fiecare nivel e prevăzut cu instalații separate de ventilație, ceea ce permite o perfectă aerisire chiar la 11,60 m adîncime. Operațiile de prelucrare a strugurilor, îmbuteliere etc, se desfășoară aproape automat, evitîndu-se contactul cu aerul.

Peste puțin timp, aci va începe construcția unei stații de ultra-refrigerare, pentru învechirea rapidă a vinurilor, cu ajutorul ultrafrigului.

DORINȚĂ

Trei flăcăi: Gheorghe Georgescu, Ion Gresoiu și Costică Feru, tractoriști din brigada a 2-a de la S.M.T. Florești, toți de aceeași vîrstă. Cele douăzeci de primăveri pe care le are fiecare le vezi în ochii lor. Primul e originar din comuna Starchiojd, raionul Teleajen, al doilea din comuna Sarînga, raionul Buzău, iar ultimul din comuna cu vinuri vestite — din Nicorești, raionul Tecuci.

Trei flăcăi care de cîțiva ani, lăsînd sapa și cornul plugului, au mers la școală devenind tractoriști. Și-acum lucrează „pe tractor" cum spun ei: ară și însămînțează ogoarele colectiviștilor și întovărășiților, ajutîndu-i să culeagă rod bogat. Așa au făcut pînă acum, așa fac și în prezent, dar nu oricum, ci cu gîndul la calitatea lucrărilor și la reducerea cheltuielilor pe hantru. Pînă în campania de toamnă, fiecare și-a îndeplinit planul, reducînd prețul de cost pe hantru cu 20 de lei.

Trei flăcăi vrednici, pe trei UTOS-uri-26, au terminat de acum o săptămînă însămînțările la gospodăriile colective și întovărășirile agricole pe care le deservesc. Trei flăcăi — o singură dorință și anume, ca în cinstea lui 7 Noiembrie să-și îndeplinească planul pe tractor. „Trebuie arat adînc tot terenul destinat însămînțărilor de primăvară", spunea cel mai ocheșel — Ion Gresoiu, care purta șapca ștrengărește.

Trei flăcăi care își respectă angajamentul. De dimineață și pînă noaptea tractoarele conduse de ei păcănesc fără întrerupere, umplînd văile cu glasul lor năvalnic. „N-a văzut Mărășeștiul așa arături", constata președintele gospodăriei colective din această comună. Și avea dreptate.

Acum cînd oamenii muncii din țara noastră spun cu mîndrie: „Ne-am îndeplinit angajamentul", și cei trei flăcăi — Gheorghe Georgescu, Ion Gresoiu și Costică Feru, tractoriști din brigada a 2-a de la S.M.T. Florești, spun cu aceeași mîndrie:

— „Am îndeplinit dorința noastră în cinstea lui 7 Noiembrie": planul de producție pe tractor a fost realizat.

Noi ogoare unite

Comuna Tiream

Convingîndu-se tot mai mult de superioritatea muncii în gospodăria colectivă, tot mai mulți întovărășiți din comuna Tiream, raionul Carei, se îndreaptă cu încredere spre marea familie a colectiviștilor. Astfel, în cadrul adunării generale care a avut loc de curînd, în această gospodărie au fost primite 130 familii de întovărășiți.

Noii membri au adus în gospodărie: 524 ha. teren, 60 cai de muncă, 21 tineret cabalin, 17 boi, 16 vaci, 79 căruțe, 71 pluguri și tot atîtea grape, 12 mașini de semănat și alte unelte.

Printre noii colectiviști se numără candidații de partid Doloczki Ioan, Furdea Ioan, Merli Ștefan, Kuncz Anton, deputații Volsicz Iosif și Emődi Rozalia.

Creșterea continuă a numărului de membri se datorește rezultatelor bune pe care gospodăria le-a obținut și în acest an ca: 2.400 kg. grîu, 2.300 kg. orz, 8.000 kg. cînepă fuior și peste 7.000 kg. porumb știuleți la fiecare hectar.

POP VASILE
corespondent

Raionul Lugoj

Duminica trecută, 345 de familii de țărani întovărășiți din comuna Visag, raionul Lugoj, au înființat o gospodărie colectivă. Ei lucrează acum împreună 2.630 de ha. Colectiviștii au un grajd pentru 150 de vite și alte construcții ridicate de vechea întovărășire. In total, valoarea averii obștești a noii gospodării colective se ridică de pe acum la aproape 1.000.000 de lei.

Tot duminică în satul Spata, a luat ființă gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie" în care au intrat 60 de familii de țărani întovărășiți.

In prezent, în raionul Lugoj cele 71 de gospodării agricole colective cuprind peste 80 la sută din suprafața agricolă a raionului.

Raionul Roman

Zilele acestea 68 familii de țărani întovărășiți din satul Bogzești, raionul Roman, au sărbătorit inaugurarea gospodăriei agricole colective „Olga Bancic". Membrii noii gospodării colective s-au unit să lucreze în comun o suprafață de 178 ha. In luna aceasta, în satele regiunii Bacău s-au mai constituit 4 gospodării colective și o cooperativă agricolă de producție cu rentă în care au intrat circa 300 familii de țărani muncitori cu o suprafață de 703 ha. teren.

Sub steagul Revoluției

— Fragmente —

SEMNALUL

O geană de foc năzuiește în sus...
Semnalul, tovarăși! Sosit-a dar ora!
...Și toată mînia poporului rus
A vărsat-o-n palatul de iarnă-Aurora.

ASALTUL

Curg razele lunii pe armele unse
Curg ploile nopții de stele pe frunți..
Mai poți tu hidră burgheză să-nfrunți
Mînia popoarelor ruse?!...

Curg oameni, curg inimi, curg gloanțe-n asalt
Potcoave de cisme, rămîn pe asfalt
Iunkerii seamănă-n inimi prăpădul
Dar lasă, curînd o să-nvingă norodul.

Sărind cîte două-trei trepte de-odată
Matrozul acela mărunt și-ndesat
Ii sîngeră brațul, dar n-are să cadă
Palatul de iarnă, palatu-o să cadă —
..Tovarășe Lenin, palatu-i luat!

A. I. ZAINESCU

Tablou de toamnă

Noiembrie cerne ca și în alți ani pîclă în văi. Semănăturile de grîu îmbracă cîmpia din zare în zare cu covorul lor verde; pădurile pierdute în negură își scutură podoaba îngălbenită de suflarea toamnei, și noaptea se aude în văzduh tînguire de cocori ce călătoresc departe.

Toamna la Muntenii Tecuciului, ca și în alte părți, nu și-a schimbat nimic din semne. Și totuși, ea nu mai e ca toamnele de odinioară. Atunci venea cu hambare și pahare pline numai pentru Anton Cincu, moșierul care stăpînea tot pămîntul de la apa Siretului și pînă la cea a Prutului. De aceea, colectiviștii din Munteni îmi spuneau mai zilele trecute:

— Aici, în părțile noastre, pumnii au fost mai demult strînși și îndreptați amenințători spre cei de teapa lui Anton Cincu, cu toate că nu cunoșteam noi din fir-a-păr tot ce trebuia să facem ca să scăpăm de asupritori.

Ani și ani, din tată în fiu, țăranii din Munteni au robit pur și simplu fără ca bucuria cea adevărată să fi putut intra în căsuțele lor cu tavanul scund.

Miron M. Ion, președintele gospodăriei colective „Calea spre socialism" din comuna Munteni ne-a vorbit în dulcele grai moldovenesc și ne-a invitat să vizităm gospodăria. Am văzut pătule și magazii pline de bucate, grajduri și animale (415 taurine, 180 porcine, 509 ovine, 670 găini și gîște), butii cu vin roșu; am stat de vorbă cu bărbați și femei, care roboteau cu rost. Din cîmp soseau căruțe încărcate cu porumb — cu roadele hărniciei lor. Toate aceste amănunte întregeau minunatul tablou al toamnei de acum.

Recoltele gospodăriei au fost bogate. De pe 750 hectare s-a strîns în medie cîte 3.500 kg știuleți la hectar, orzul a dat 2.720 kg la hectar, floarea-soarelui — 1.800 kg la hectar.. Veniturile gospodăriei vor trece în acest an de 3 milioane lei.

Și acum, ca în toți anii care au trecut de la înființarea gospodăriei, căruțele se vor îndrepta scîrțîind de povara sacilor spre casele colectiviștilor. Ei vor primi cîte 12 kg cereale, cel puțin 15 lei, însemnate cantități de legume, vin, țuică, pentru fiecare zi-muncă în gospodărie. Familiei lui Sandu Vasilache i se cuvin pentru cele 429 zile-muncă 5.148 kg cereale, aproape 6.500 lei, pe lîngă alte produse; familiei lui Ioniță Chirilă, pentru 392 zile-muncă, i se cuvin, de asemenea, 4.704 kg cereale, 5.880 lei, și însemnate cantități de legume și zarzavaturi, furaje pentru animalele din gospodăria personală, vin, țuică.

Pe drept cuvînt, colectiviștii din Munteni vorbesc acum de hambare pline, de pahare pline. Undeva pe o uliță a satului întîlnești case cu streașina înaltă, casele colectiviștilor Dumitrașcu Ciocănel, Miron Paneschiv și alții. In prag de seară se aude cîntec nou, în toamnă nouă, căci aparatul de radio a fost instalat în casele multor colectiviști din Munteni. Și casele nu mai sînt ca pe vremea lui Anton Cincu, învelite cu paie, și nici nu mai au tavanul scund. După muncă, gospodarul găsește acum masa plină; copiii lui au zîmbetul de zambilă, iar în ochii mamelor sălășluiește o altă lumină — a răsăritului, a cîmpului cu lanuri de grîu ce tălăzuiesc vara, a cîmpului cu lanuri de porumb ce foșnesc ca și pădurea.

Aici la Muntenii Tecuciului arde lumina cea mare, care străbătînd anii, a dat viață adevărată și truditorilor pămîntului de la noi. E lumina lui Octombrie Roșu — a Revoluției din 1917, înfăptuită de muncitorii și țăranii din fosta Rusie, nu numai pentru ei, ci pentru toți „obidiții și ofensații" din lumea întreagă.

In pragul Marii sărbători am auzit un glas de țăran din Muntenii Tecuciului, care arăta drumul de viitor al gospodăriei colective:

— In anul care vine, spunea Miron Paraschiv, secretarul organizației de bază P.M.R. din gospodărie, vom mări averea obștească la 320 vaci, 2.300 oi, 180 scroafe, 11.000 păsări.

Vorbea un țăran liber, și în ochii lui strălucea o părticică din lumina cea mare a lui Octombrie Roșu din care a purces și viața nouă a țăranilor din Munteni.

RADU SANDU

Un mare succes al vinurilor romînești

Vinurile romînești prezentate la concursul Tîrgului internațional al vinului de la Montpellier (Franța) s-au bucurat de un succes fără precedent. Juriul internațional a acordat Diploma de onoare și marea medalie de aur, cu felicitări, vinurilor Muscat-Ottonel de Tîrnave-1958 și Tămîioasă romînească de Dealu Mare — 1958; Diploma de onoare și marea medalie de aur vinurilor Traminer și Sauvignon de Tîrnave-1958; Chardonnay de Murfatlar-1957 și Fetească de Cotnari-1957; Marea medalie de aur vinurilor Grasă de Cotnari-1957 și Grasă de Pietroasele-1958, precum și medalia de aur vinului Tămîioasă romînească de Drăgășani-1956.

La concurs au participat țările producătoare de vin cu renume mondial.

Noul succes al viticulturii romînești se datorește măsurilor luate de sectorul agriculturii socialiste pentru îmbunătățirea calității vinurilor. Din cele 9 vinuri distinse, 5 aparțin Institutului de cercetări hortiviticole, 2 Departamentului gospodăriilor agricole de stat și tot atîtea Departamentului industriei alimentare.

Specialiștii străini prezenți la concurs au arătat un deosebit interes tuturor mostrelor de vinuri romînești. (Agerpres)

PE DRUMUL MARELUI OCTOMBRIE

„DULCEATA VIETII"

A coborit din tren încet, bătrînește, cu un sentiment nelămurit de sfiiciune și uluială. Peronul larg vuia de larma veselă a noilor sosiți. Unii dintre cei care coborîseră aflaseră pe peron cunoștințe. Cei mai mulți se adunau încetul cu încetul lîngă clădirea gării unde un delegat al stațiunii îi aștepta pentru a-i călăuzi spre biroul de repartizare.

Ce s-a întîmplat mai departe am aflat de la două tinere funcționare ale administrației stațiunii: „Prin fața ghișeului nostru se perindă multă lume, oameni din toate colțurile țării, de toate profesiile. Ne a surprins însă înfățișarea neobișnuită a unui om în vîrstă, cu suman și căciulă în timpul verii; stătea deoparte, sfios, lîngă o boccea.

A trebuit să-i chemăm noi să ne dea biletul sanatorial. A scotocit după el prin suman și desagă, îndelung, probabil ca să mai chibzuiască ceva în sinea lui, apoi l-a scos tot din suman. Cum tocmai completam fișele unuia din blocurile noi din complexul de lîngă „Perla Mării" l-am înregistrat și i-am dat fișa obișnuită de repartizare.

— Mergi la vila nr. 11, unchiule. E pe drumul pe care ai venit aici de la gară. Acolo unde sînt blocurile acelea noi, lîngă cinematograful în aer liber. Urci la etajul III, camera 308.

A ascultat totul liniștit, parcă pe gînduri. Apoi ne a întrebat: „Da' dacă plec azi înapoi de unde iau biletul ăsta ca să am la tren?"

Continuarea acestei întîmplări am aflat-o chiar eu, la vila 11, camera 308.

„Am întrebat pe unul, pe altul și am ajuns imediat în fața vilei. O mîndrețe, tovarășe drag. Stăteam acolo la intrare și mă întrebam cum au zidit atîta înălțime. De unde să știu eu că pe dinăuntru e un adevărat rai. Lumini ascunse în firidele tavanului, covoare pe jos, moi ca lîna mioarelor mele și scaune de-alea din împletitură de curelușe colorate. Cînd am intrat în cameră și am văzut în ce minunăție aveam să stau eu, ciobanul Dorașcu Andrei, mi-am zis că trebuie să plec înapoi. Aici nu-i de mine. Poate or fi greșit cei de la gospodărie cînd mi au dat biletul. Altfel nu se poate. Doar pe la doctor să trec să mă vadă, să aud ce-o să-mi zică. Apoi negreșit plec. Așa gîndeam în sinea mea și am pornit împreună cu alți tovarăși la doctor. Mi-a venit rîndul și am intrat. M-a cercetat, m-a sucit, m-a ciocănit cu răbdare și m-a întrebat:

— Ce meserie ai?

— Cioban, tovarășe doctor, i-am răspuns. De cînd mă știu. De cîțiva ani mă dor tot mai rău genunchii. Mai tare la stîngul. M-or fi ajuns ploile și frigul și anii, tovarășe doctor, că am împlinit de acum 51.

— O să urmezi aici băi și te faci sănătos.

Ascultam și nu-mi venea să cred. Eu să urmez tratament, băi calde? Eu ciobanul care am stat ani de-a rîndul în cîmp, în ploaie, în ghețișul vînturilor? Nici nu pot să vă spun ce zbucium era în sufletul meu și parcă lacrimile erau gata să mă podidească. Poate și de aia i-am spus ce trăznaie aveam în cap:

— Pe mine, tovarășe doctor, mă bate gîndul să plec înapoi. Cînd văd atîția oameni, atîta frumusețe și veselie simt că mă încearcă o buimăceală și nu mai știu încotro să mă duc. Anul trecut tovarășii din sindicatul nostru au vrut să mă trimită tot la băi, undeva de-i zice Herculane. „Unde vine asta? am întrebat". „În Transilvania, mi-au spus ei". „Nu mă duc eu acolo, că nu mai știu să vin înapoi". Și n-am plecat, tovarășe doctor. Anul ăsta nu m-au lăsat. Ziceau că deh, Eforia e tot aici în Dobrogea, la doi pași de Tortomanu, de gospodăria noastră, cum să mă mai rătăcesc? N-am avut încotro și le-am dat dreptate.

Tovarășul doctor m-a ascultat răbdător apoi mi-a vorbit ca un tată, deși era mai tînăr decît mine. Mi-a arătat că nu am de ce să mă sfiesc de oameni, că n-am de ce să mă rușinez că sînt cioban sau că sînt mai neîndemînatic. Aici sînt între muncitori, între oameni care se prețuiesc unii pe alții. Mi-a zis să fiu mîndru că muncesc cinstit pentru belșugul țării noastre. Și a avut dreptate. Acum mă simt bine, ca pe pășunile mele pe care am oierit ani de a rîndul. Mă scol dimineața mă duc la masă apoi la băi. Apă sărată ca și saramura noastră de la stînă. La prînz și seara iar masă foarte bună și curățenie de sclipește. O mîndrețe, tovarășe drag. Sfințește soarele și se aprind licuricii ăștia pe stîlpi. Și zic venind spre vilă: uite căsuțele mele. Și mă gîndesc că ciobanul a mai închisă viață a avut-o. Iar azi partidul l-a făcut om, l-a adus la lumină, l-a trimis să se odihnească și să se trateze cu doctori vestiți. Eu în viața mea numai cioban am fost. M-am învățat cu oile și cu ele sînt și azi. Am slugărit și pe la bogătani și pe la boieri. M-au bătut cînd eram mai fraged, apoi mi-au furat tainul și m-au lăsat să flămînzesc și să umblu cu toate rupturile în spinare. Cojoace nu ne dădeau boierii. Stăteam cîinește în ploi, în cîmp, în frig, în apă cînd ne prindeau apele revărsate. De sărac ce eram nici nu m-am însurat. Astăzi sînt bătrîn și nu știu ce e dulceața familiei. Acum casa și familia mea e gospodăria de stat. Îmi doresc să fiu sănătos să pot munci cît mai mult, să mai simt și eu dulceața vieții acum, căci în trecut n-am avut parte de ea.

Lampa de pe noptieră răspîndește o lumină odihnitoare, discretă peste studiouri și fotoliile din împletitură de vinilin. Pe ușile deschise ale balconului pătrunde în încapere boarea răcoroasă, sărată, cu miros de alge a mării. Ciobanul Dorașcu Andrei, de la gospodăria de stat Tortomanu din raionul Medgidia, ridică cuvertura de mătase a studioului, stinge lumina, și se culcă. Și în vis aude parcă lîngă el murmurul ușor al valurilor și simte moliciunea mîngîietoare a nisipului de mărgăritar.

Această întîmplare s-a petrecut la Eforie, în luna iulie a anului 1959.

LUCIAN CURSARU

103 cinematografe în satele regiunii Oradea

De curînd țăranii muncitori din 28 de sate și comune de munte din regiunea Oradea au asistat la prezentarea primelor filme în cinematografele construite de ei prin muncă voluntară.

În prezent, în întreaga regiune funcționează 103 cinematografe față de cele 13 cîte erau acum 15 ani. În același timp a crescut și interesul față de film. Astfel, în primele 9 luni ale acestui an, numărul oamenilor muncii din satele regiunii Oradea, care au vizionat diferite filme, a fost cu peste 300.000 mai mare decît în perioada corespunzătoare a anului trecut.

In primul an de muncă

Gospodăria colectivă din Mărășești și-a îndeplinit planul de producție

Proverbul care sună așa: „Toamna se numără bobocii" este valabil și pentru colectiviștii din Mărășești, raionul Panciu, regiunea Galați.

Anul acesta a fost primul an de muncă în gospodăria colectivă a celor 742 familii de țărani din această comună. Inceputul — ca să vorbim într-un limbaj obișnuit — a fost cam greu. Oamenii aveau în față cîmpul și via, și știau că trebuie să muncească. Dar cum să înceapă? Despre plan de producție, despre brigazi și echipe, despre zile-muncă, știau numai din auzite. Lucrurile au început a se lămuri mai bine la prima lor adunare generală cînd colectiviștii au discutat și aprobat planul de producție. Vedeau așadar că în gospodăria colectivă se muncește organizat, cu obiective precise. Și aceste obiective nu erau altele decît să obțină recolte cît mai bogate, să creeze și să dezvolte averea obștească, căci numai așa vor ajunge la bunăstare.

Ce și-au propus colectiviștii din Mărășești în primul lor an de muncă? Sa obțină la hectar: 1.800 kg. grîu, 2.000 kg. porumb, 800 kg. floarea-soarelui, cartofi timpurii 12.000 kg., 20.000 kg. ceapă de apă, 5.000 kg. struguri; să înființeze o fermă de 10 vaci cu lapte, 300 oi, 1.000 de păsări.

Tov. Gheorghe Grecu, președintele gospodăriei, a explicat colectiviștilor că prevederile de plan sînt realizabile, că trebuie pentru aceasta ca toți membrii gospodăriei să muncească cu tragere de inimă și cu pricepere. Fără muncă și fără grija de fiecare zi pentru crearea și apărarea averii obștești nu este cu putință făurirea unei vieți îmbelșugate. Spusele președintelui au fost înțelese de toți colectiviștii, și ele le-au trezit simțul de adevărați gospodari, dar și interesul în a realiza ce s-a prevăzut in planul de producție. In această privință colectiviștii au luat cunoștință de ceea ce li se va cuveni la ziua-muncă la sfirșitul anului. Cantitățile de produse și banii n-a fost ceva stabilit la întîmplare, ci pe bază de realizarea planului de producție, astfel că li s-a prevăzut printre altele cîte 11,200 kg. grîu și porumb, 16 lei — la fiecare zi-muncă.

Acum a trecut aproape anul. Este vremea încheierii socotelilor, a bilanțului muncii colectiviștilor. Lucrurile au ieșit după cum era de așteptat. Recolte: porumbul a dat 2.500 kg. la ha, griul 2.200 kg. la ha, strugurii peste 5.000 kg. la hectar, cartofii timpurii — 15.000 kg. la hectar, ceapă de apă — 40.000 kg. la hectar, floarea-soarelui 800 și ceva de kilograme.

Comparind aceste cifre care reprezintă producțiile obținute, cu cele planificate, reiese că harnicii colectiviști din Mărășești au depășit prevederile planului de producție, ceea ce constituie un succes de seamă al muncii lor din primul an. In privința averii obștești, de asemenea, ei au înregistrat rezultate frumoase. Gospodăria a închegat o fermă cu 16 vaci și 16 viței, peste 400 oi, 1.000 păsări (dintre care 400 găini) etc.

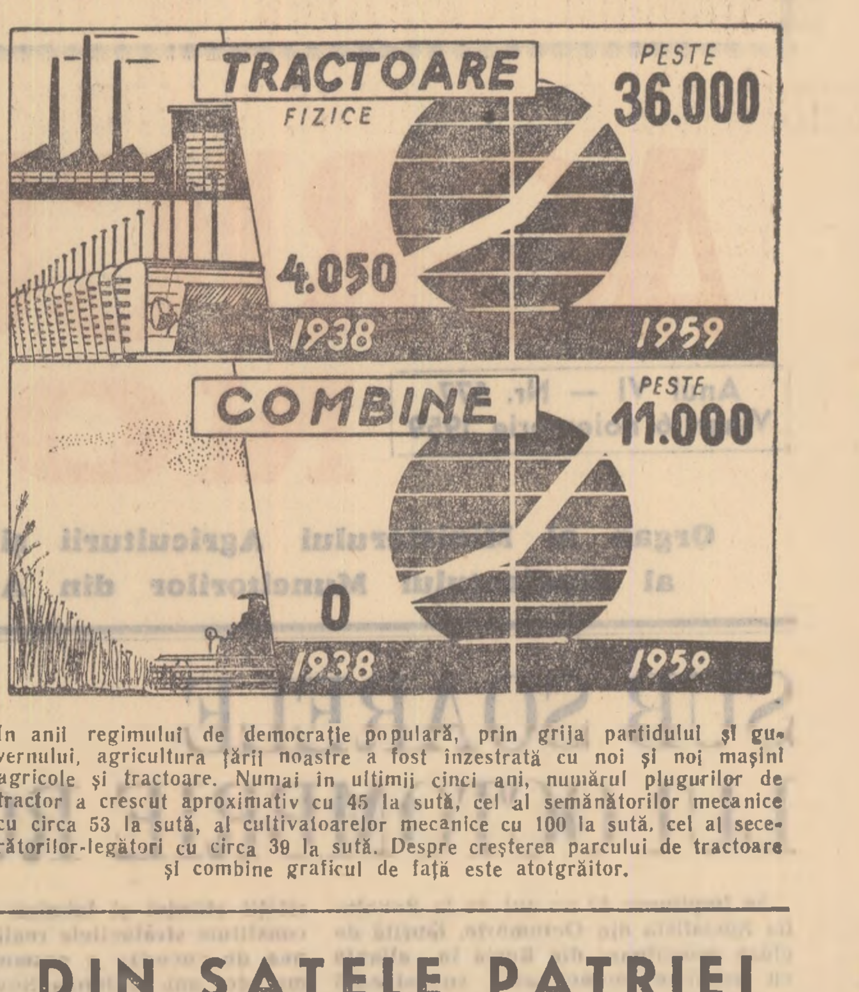
Indeplinirea și depășirea planului de producție anual dă gospodăriei putința să împartă membrilor mai mult decît a fost prevăzut la ziua-muncă. Astfel, la porumb se vor repartiza cîte 13 kg., iar în numerar cîte 20 lei la fiecare zi-muncă, mai mult deci decît prevede planul.

Din toate cele de mai sus, colectiviștii din Mărășești au tras prețioase învățăminte și anume că numai cu chibzuință și prin muncă stăruitoare se pot obține rezultate bune. Pe de altă parte, ei văd că răsplata vine în gospodăria colectivă după munca pe care a depus-o fiecare. Astfel, familia colectivistei Ciontu Iosif Ermena, care are peste 400 zile-muncă, primește peste 5.700 kg. porumb și griu, peste 8.000 lei, în afară de însemnate cantități de legume și zarzavaturi, vin și țuică. In același timp, familia colectivistului Petre Herciu, care a făcut peste 200 zile-muncă primește cam jumătate față de ce a primit Ciontu Ermena.

— In anul 1960, spunea tov. Gheorghe Grecu, președintele gospodăriei colective „30 Decembrie" din Mărășești, vom căuta să îmbinăm mai chibzuit interesele gospodăriei cu cele ale colectiviștilor. Dintr-un început, am însămînțat acum 250 hectare cu griu, față de 86 hectare cîte am avut în acest an. Trebuie să producem grîu mai mult atit pentru a vinde statului, cît și pentru a da membrilor gospodăriei.

Aceasta este o altă prețioasă învățătură pe care au căpătat-o colectiviștii din Mărășești, în primul lor an de muncă.

S. RADU

In anii regimului de democrație populară, prin grija partidului și guvernului, agricultura țării noastre a fost înzestrată cu noi și noi mașini agricole și tractoare. Numai în ultimii cinci ani, numărul plugurilor de tractor a crescut aproximativ cu 45 la sută, cel al semănătorilor mecanice cu circa 53 la sută, al cultivatoarelor mecanice cu 100 la sută, cel al secerătorilor-legători cu circa 39 la sută. Despre creșterea parcului de tractoare și combine graficul de față este atotgrăitor.

DIN SATELE PATRIEI

ALTE 8 SATE IN CURS DE ELECTRIFICARE

In anul 1938, în regiunea Galați nu exista nici un sat electrificat. In prezent, există în regiune 470 km de linii de înaltă tensiune, 98 sate sînt electrificate, alte 8 fiind în curs de electrificare. Față de 1938, anul acesta a fost livrată de 10—11 ori mai multă energie electrică.

600 CABINETE STOMATOLOGICE

Cabinetele stomatologice la sate, inexistente cu numai 15 ani în urmă, devin astăzi tot mai răspîndite. In ultimii ani în mediul rural au fost înființate circa 600 de cabinete stomatologice pe lingă circumscripțiile sanitare. Fiecare cabinet este deservit de un medic stomatolog și doi dentiști.

Pe lingă această rețea stomatologică fixă, începînd din anul 1950 a fost organizată o rețea mobilă de caravane stomatologice, care deservesc centrele muncitorești mici și izolate, exploatările forestiere, minere, sectorul agricol socialist, punctele piscicole etc. Instalate în autobuse aceste caravane sînt dotate cu aparataj modern și laboratoare de specialitate.

Pentru anul 1960 se prevede extinderea rețelei stomatologice în mediul rural prin organizarea a încă 150 de unități, precum și a unui nou centru de caravane în regiunea Pitești.

11 RUTE NOI DE AUTOBUSE

In regiunea Timișoara, au fost înființate anul acesta încă 11 rute de autobuse printre care: Tr. Severin-Orșova-Băile Herculane; Reșița-Gîrlița-Gîrliște; Moldova Nouă-Cozia; Sînnicolau Mare-Beba Veche.

PESTE 12.000 NOI CONSTRUCȚII OBȘTEȘTI LA SATE

Peste 12.000 de construcții obștești noi și mii de lucrări de reparații capitale se execută anul acesta în întreaga țară, in urma propunerilor făcute de țăranii muncitori în adunările populare. Comitetele de cetățeni, din care fac parte zeci de mii de țărani muncitori, se ingrijesc de bunul mers al lucrărilor. O parte din aceste construcții au și fost terminate și date în folosință.

In regiunile Baia Mare, Oradea, Timișoara, Pitești, acțiunea de construcții obștești prin contribuție voluntară a căpătat un larg caracter de masă, datorită activității susținute a sfaturilor populare, a deputaților și comitetelor de cetățeni.

Intre anii 1952—1959 au fost construite și date în folosință la sate prin contribuția voluntară a țăranilor muncitori 24.500 noi lucrări social-culturale, printre care 2900 de școli și săli de clasă, 1900 de cămine culturale, 128 de dispensare și case de naștere, 8.940 de poduri și podețe, au fost electrificate 784 de sate etc.

Vremea noastră

Pe malul Vedei, la Mavrodin, familia Capră stăpînea paminturi și oameni. Două crime l-au făcut pe Necula Capră bogat. Zeci și sute de silnicii l-au făcut moșier. Apoi alte zeci și sute de silnicii i-au permis lui Anghel Capră, urmașul său, să mărească moșia. „Și-a vindut și alde Mușat pămîntul, se apropie hotarul moșiei de locul nostru", discutau plini de teamă țăranii. Teama era justificată că moșia căpăta zi de zi hotare noi trecind peste haturi, peste îngustele lor fîșii de teren. În sufletul țăranilor argați și clăcași se îngrămădea ura împotriva moșierului.

„Va veni și vremea noastră. Sigur va veni". Aflaseră oamenii că la răsărit de țara noastră, în Rusia, lucrurile sînt orînduite altfel. Că acolo s-a sfîrșit cu domnia moșierilor. Înțelegeau că domnia bogaților nu-i veșnică.

Și vremea la care nădăjduiau clăcașii și argații a venit. Cea mai mare parte din pămîntul moșierului a fost dată clăcașilor de odinioară. Pe cealaltă parte s-a constituit gospodaria agricolă de stat Mavrodin. Mulți dintre foștii argați — oamenii cei mai năpăstuiți ai satului de altădată — au devenit muncitori agricoli calificați.

Am fost de curind in casa lui Moise Alexandru. E șofer la gospodăria de stat. Tovarășul Moise mi se plîngea de un reumatism.

— Il am din noaptea aceea...

— Care noapte, nea Moise?

— Păi noaptea cînd am stat în plin cimp să păzesc mașina lui Capră. Se stricase pe cînd venea de la o petrecere. Dimineața cînd a trimis boierul oameni să ridice mașina m-au găsit aproape înghețat.

Nea Moșoiu — așa-i zic oamenii comunistului Moise Alexandru — a lucrat în curtea lui Capră de cînd era copil. Despre traiul său de atunci, nea Moșoiu povestește.

— Era ca al tuturor slugilor. Cine nu-l cunoaște? Om cu adevărat, om cu „O" mare, cum spune Gorki, am devenit în anii din urmă. Partidul m-a scos din tină și mi-a dat dreptul la viață. De cînd sînt șofer la gospodărie mi-am facut casa asta. Am mobilat-o cum mi-a fost placul... Răsucește, Florico, butonul ăla că nu se cade să stea musafirii în întuneric.

La lumina becului electric mobilele par și mai frumoase. În camera alăturată, copiii tovarășului Moise își fac lecțiile.

— Eu n-am apucat să învăț nici la lumina opaițului. M-au prins vremurile noi analfabet. Mai toți din sat erau neștiutori de carte. N-aveau oamenii bani pentru cărți, pentru haine. Cu ce să-și fi dat copiii la școală? Apoi și copiii trebuiau să lucreze pe moșia boierului. Dar destul cu trecutul. Hai mai bine să ne întoarcem la vremea noastră. Uite, astăzi mă simt oriunde ca acasă la mine. Gospodăriei, i se zice că e de stat, că-i a statului cu alte cuvinte, dar eu o simt, o știu că-i și gospodăria mea. La fel o simte și Andrei Folescu și Petre Alexe, și Serafim Anghel. Vezi-le casele. Le-au făcut muncind în gospodărie. Acum munca le e plătită cinstit. Și le este plătită bine. Așa că oamenilor nu le vine să se despartă de gospodărie.

★

Pentru cine vizitează gospodăria agricolă de stat Mavrodin, tovarășul Moise Alexandru este un ghid. Cunoaște gospodăria cum cunoaște propria casă. Explicațiile de ghid și le începe cu mașinile. E șofer și-i firesc ca mașinile să fie slăbiciunea lui.

— Anul ăsta am mecanizat totul!

— Chiar totul? Nu cumva te lauzi nea Moșoiu?

Moise Alexandru nu răspunde de îndată. Se vede că-și pregătește răspunsul.

— Într-un fel am cam exagerat. La orezărie și la vie am executat și lucrări manuale, dar încolo... numai cu mașinile am lucrat.

Și sectorul zootehnic este un motiv de mîndrie pentru nea Moșoiu.

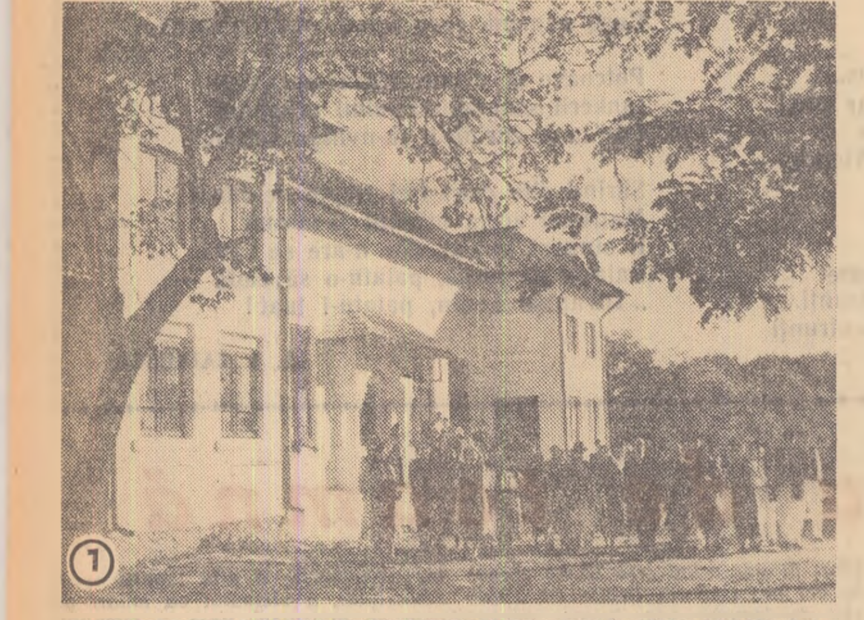
— In zece luni am dat statului 1.135 de hl de lapte. De peste trei ori mai mult ca-n 1951. De altfel și producția pe cap de vacă furajată întrece de două ori producția de atunci. Nu mai rețin cum am stat in 1951 cu prețul de cost. Cert e că n-am stat prea bine. Și apoi — de ce n-aș spune-o — adevărul e că pe atunci nu prea știam ce-i acela preț de cost. Acum cind se întîlnesc doi muncitori din sectoare diferite, după ce-și dau binețe doar i-auzi. „Cum stai cu planul? Dar cu prețul de cost?".

Mulgătorii primesc întrebarea cu capul sus. Păi e puțin să produci laptele la un leu și doisprezece bani? Au obținut mulgătorii noștri rezultate bune, dar Trăistaru Alexandru, unul dintre mulgători zice că laptele e încă produs scump. Vrea omul să producă laptele sub un leu preț de cost. O să reușească că-i băiat de ispravă Trăistaru ăsta. Ce vrei e doar crescut de noi în gospodărie.

Mi-a vorbit comunistul Moise Alexandru despre multe altele: despre via care se mărește cu încă 50 de hectare și aduce beneficii mari gospodăriei, despre club și baie, despre televizor, și bibliotecă, despre dorința oamenilor de a învăța.

Eu însă nu pot scrie despre toate. Și nici despre toți cei care pe drumul deschis de Marele Octombrie s-au ridicat din tină la viața adevărată. Nu poți scrie fiindcă oamenii crescuți sub soarele lui Octombrie se numără cu milioanele.

V. RIZESCU

Se schimbă fața comunelor

Zilnic, prin grija partidului și guvernului, în comunele patriei noastre intră în folosința oamenilor muncii noi așezăminte culturale și de asistență socială. E și aceasta o oglindă a marilor transformări revoluționare ce au loc în uriașa operă de transformare socialistă a țării.

Foto I: Noul cămin cultural din comuna Baia de Fier, regiunea Craiova, prevăzut cu sală de cinematograf și teatru, bibliotecă, sală de lectură etc.

Foto II: Noua școală din comuna Hîrlău, regiunea Iași.

Foto III: Policlinica din Hîrlău.

ARTIȘTII OGOARELOR

Printre muncitorii din gospodăriile de stat Jegălia, Piatra Olt și Seini, care activează în formațiile de teatru

Gospodăria de stat Jegălia, regiunea Constanța. O clădire masivă, cu ziduri ca de cetate, sprijinită pe contraforți de beton, situată alături de parcul creat de muncitori prin muncă voluntară.

— Ce este aci? l-am întrebat curios pe însoțitorul meu, președintele comitetului de întreprindere.

— Teatrul și cinematograful gospodăriei noastre.

In seara aceea, am asistat la reprezentarea comediei „O noapte furtunoasă" a marelui Caragiale, în distribuția inedită dar foarte valoroasă a tractoriștilor, bumbăcarilor, contabilelor și altor lucrători ai gospodăriei.

După reprezentație, am stat de vorbă cu interpretul lui Chiriac din piesă, un tractorist înalt, cu o mustăcioară a lui Charlie Chaplin, care era pur și simplu emoționat. Saltul pe care acesta îl făcuse în cițiva ani, era tot atît de mare ca cel al satelor care își arboraseră ghirlande de becuri electrice, urcind în podurile caselor opaițul și lampa cu gaz. Noul meu prieten fusese argat și analfabet. El învățase carte după 1945 și ajunsese apoi mecanizator fruntaș iar acum, actor amator.

...Sosind într-o noapte la o oră tîrzie, la gospodăria de stat Piatra Olt, i-am găsit aci pe niște muncitori din sectorul zootehnic, folosind pensule și coli albe pentru a face niște afișe. Ce scriau pe ele? „Comitetul de întreprindere al gospodariei de stat Piatra Olt, anunță că în seara zilei de... (urmau cîteva punctulețe) formația de teatru a gospodăriei va reprezenta în sala.... (alte punctulețe pentru ca locul să fie completat ulterior) comedia „Conu Leonida față cu reacțiunea" de I. L. Caragiale. Distribuția: urma numele celor trei personaje din piesă și a interpreților — după cîte îmi amintesc un strungar, o muncitoare din sectorul legumicol și o mulgătoare.

...Cu cîteva luni în urmă, la gospodăria de stat Seini, regiunea Baia Mare, am asistat la un lucru cu totul ieșit din comun: se întrunise brigada de agitație artistică (muncitoare din viticultură și căpșunerie, tractoriști, îngrijitori de animale) pentru a repeta programul (în mare parte scris chiar de către unii dintre ei) pe care trebuia să-l prezinte a doua zi, la etapa pe raion a celui de-al cincilea concurs pe țară al echipelor de artiști amatori. Lipsea însă un zidar, care de obicei îi acompania la acordeon pe cîntăreți individual și corul gospodăriei. A plecat un rutierist în căutarea acestuia, prin satele din jur. Fetele și flăcăii — membri ai brigăzii de agitație artistică — au așteptat. Dar ceasurile treceau unul după altul. M-aș fi așteptat ca vreunul dintre ei — tractoristul Tămaș Iuliu, muncitorii Sălăjan Nicolae și Ilieș Vasile de la stropitul viei, muncitoarele de la căpșuneria gospodăriei Rusu Veronica, Marin Maria și alții care a doua zi dimineața trebuiau să pornească din zori la lucru — să-și piardă răbdarea, să se îndrepte spre dormitoare. N-a făcut nimeni una ca asta. Iar repetiția generală a început exact la miezul nopții, cînd rutieristul — pildă de conștiinciozitate și perseverență — a sosit aducîndu-l pe acordeonist. Exprimîndu-mi uimirea față de răbdarea muncitorilor, unul dintre ei, brigadierul de la cultura mare, Rusu Vasile, s-a mirat la rîndul lui:

— Păi se putea tovarășe, să ne prezentăm la concurs fără repetiție generală? Am fi așteptat și pînă la ziua albă dacă era nevoie...

De ce am amintit cele de mai sus? Pentru a ilustra interesul crescînd al maselor de muncitori din unitățile agricole pentru teatru, muzică și în general pentru toate formele de activitate artistică accesibile lor.

Revoluția culturală din țara noastră a făcut ca și în sectorul agricol să răsară sute de talente, să-i ridice pe oameni către lumina artei, care îmbogățește mintea, o înaripează pentru noi succese în munca de fiecare zi.

AL. RAICU

COLABORAREA şi SPRIJINUL U.R.S.S. factor de bază în dezvoltarea agriculturii noastre

Gospodăriile agricole de stat folosesc experienţa de producţie şi tehnica sovhozurilor

Prof. univ. BUCUR ŞCHIOPU
adjunct al ministrului Agriculturii şi Silviculturii

Legăturile de colaborare economică între state poartă pecetea orînduirii social-economice a ţărilor respective. Odată cu formarea sistemului economic mondial socialist, pe arena şi in viaţa internaţională, a apărut şi s-a dezvoltat în mod necesar un nou tip de relaţii politice, economice şi culturale, statornicindu-se o colaborare . precedent în istorie.

ın centrul relaţiilor de tip nou a stat, dintr-un bun început, ajutorul internaţionalist acordat de Uniunea Sovietică tuturor ţărilor de democraţie populară.

Aceste ţări sînt strîns şi indisolubil unite în jurul Uniunii Sovietice prin comunitatea intereselor lor fundamentale, prin legături trainice şi de nezdruncinat cum sînt: identitatea scopului final — făurirea socialismului şi comunismului; identitatea ideologică — învăţătura marxist-leninistă, aplicată în fiece ţară în esenţa ei şi în conformitate cu condiţiile concrete date, cu particularităţile naţionale, şi tradiţiile ţării respective; prin comunitatea orînduirii social-politice — caracterizată prin dictatura proletariatului şi a proprietăţii socialiste asupra mijloacelor de producţie; prin lupta pentru progres social şi economic sub conducerea partidului marxist-leninist; prin fidelitatea de neclintit faţă de principiile internaţionalismului proletar.

uterea crescîndă a ţărilor lagărului socialist, solidaritatea frăţească şi într-ajutorarea reciprocă statornicite între ele constituie izvorul invincibilităţii statelor socialiste, chezăşie că nici o forţă vrăjmaşă nu va reuşi să răpească popoarelor eliberate vreuna din măreţele lor cuceriri.

O vie expresie a relaţiilor de tip nou existente între ţările comunităţii socialiste, o constituie colaborarea, într-ajutorul economic. Colaborarea între ţările democrat-populare permite fiecărui participant să-şi dezvolte economia în funcţie de resursele sale naţionale şi de interesul propriu şi al comunităţii statelor socialiste, permite coordonarea directă a planurilor economice.

Sprijinul economic frăţesc, neprecupeţit şi multilateral, acordat de Uniunea Sovietică este un factor de o deosebită însemnătate în lupta oamenilor muncii din patria noastră pentru făurirea economiei socialiste unitare. El a avut şi are un caracter complex, cuprinzînd — în afara comerţului exterior — specializarea cadrelor şi schimburi de experienţă, acordarea de credite, de ajutor tehnico-ştiinţific şi in materiale etc.

Datorită acestui sprijin, Romînia, în trecut ţară „eminamente agrară", cu toate tarele unei agriculturi înapoiate, a devenit o ţară industrial-agrară, caracterizată printr-o impetuoasă dezvoltare a tuturor sectoarelor economice; agricultura noastră se dezvoltă în ritm vertiginos, pe calea unei agriculturi socialiste, intensive, înaintate.

Ajutorul Uniunii Sovietice a fost, de asemenea, un factor hotărîtor, în crearea, dezvoltarea şi consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole de stat.

Gospodăriile agricole de stat reprezintă cea mai înaintată formă de organizare socialistă a producţiei agricole în ţara noastră şi sînt de fapt unul din nucleele reconstrucţiei socialiste a întregii noastre agriculturi, fiind bazate pe superioritatea marii producţii agricole socialiste mecanizate, chimizate şi ştiinţific organizate. In dezvoltarea şi consolidarea lor economico-organizatorică, gospodăriile de stat au folosit şi urmat îndeaproape experienţa de producţie a sovhozurilor.

Insuşirea experienţei înaintate a sovhozurilor în organizarea producţiei şi ridicarea randamentelor agricole — vegetale şi animale — a constituit un puternic sprijin acordat gospodăriilor noastre de stat. Incepînd cu anul 1950, un însemnat număr de cadre tehnice şi economice s-au specializat în Uniunea Sovietică, însuşindu-şi metodele înaintate de lucru, fiind astăzi conducători cu experienţă în unităţile şi centrala Gostat.

De asemenea, în cadrul schimbului de experienţă realizat prin vizite reciproce, folosirea documentaţiilor de specialitate, s-a putut cunoaşte o serie întreagă de procedee tehnologice, metode agrozootehnice de lucru, a căror generalizare, în cadrul gospodăriilor agricole de stat a dus la ridicarea şi reorganizarea mai eficientă a producţiei. Intre acestea se numără iarovizarea orezului, aplicată azi în toată ţara, metodă prin aplicarea căreia s-a ajuns la reducerea numărului de zile necesare maturizării culturii şi la mărirea producţiei la hectar; organizarea producerii seminţelor de cereale şi de legume după metoda elitelor şi a cîmpurilor raionate de selecţie continuă, asigurîndu-se astfel seminţele solicitate de fondul de reînnoire. Aplicînd metodele sovhozurilor fruntaşe în altoirea materialului săditor pomicol, metode extinse pe 358 ha de pepinieră în cadrul gospodăriilor de stat pomicole, s-a realizat o economie de circa 600.000 lei anual. Folosirea port-altoilor franc a contribuit la ridicarea procentului de prindere, la îmbunătăţirea calitativă a materialului. Extinderea metodelor de tratare termică a vinurilor, de selecţionare a lor, de fabricare a coniacurilor, au făcut posibilă obţinerea de producţii de cea mai superioară calitate, care au adus podgoriilor noastre repetate premieri şi distincţii la expoziţiile şi tîrgurile internaţionale. Extinderea în G.A.S.-uri a metodelor de montă şi însămînţărilor artificiale aplicate de sovhozuri, a permis înnobilarea masivă a raselor şi reducerea costurilor specifice cu 60 la sută; îmbunătăţind totodată prolificitatea şi fecunditatea: numai la porcine s-a ajuns la un spor suplimentar de circa 0,5 la sută purcei pe cap de scroafă, precum şi la creşterea anuală a producţiei de purcei de circa 30.000 de capete. Fireşte şirul acestor exemplificări poate fi mult extins. Introducerea în producţie a metodelor aplicate în sovhozuri, a contribuit în mare măsură ca gospodăriile agricole de stat să-şi poată îndeplini sarcina de cinste, trasată de partid, de a deveni pentru ţărănimea muncitoare, pilda vie a superiorităţii marii producţii socialiste, de a deveni mari producătoare de cereale marfă, de lînă, lapte, carne, ouă etc.

Deosebit de însemnat a fost şi este ajutorul primit de gospodăriile agricole de stat în seminţe selecţionate, material săditor pomi-viticol şi legumicol, reproducători de rasă. Numai în 1959 s-au primit 30 tone de seminţe de floarea-soarelui VNIIMK de înaltă productivitate; anul acesta întreaga suprafaţă cultivată cu floarea-soarelui în gostaturi a fost însămînţată cu seminţe primite din U.R.S.S. şi înmulţite în ţară. Sporul de ulei obţinut astfel s-a ridicat la circa un milion litri ulei faţă de producţia seminţelor autohtone. In cultura griului s-au primit şi se înmulţesc, în prezent, soiurile selecţionate pentru rezistenţa lor la ger şi secetă. In perioada anilor 1952-1958, gospodăriile agricole de stat au mai primit peste 2.000 capete de reproducători diverşi de elită; acesta-i un substanţial ajutor în acţiunea de îmbunătăţire a raselor de animale din Gostat. Ca urmare a îmbunătăţirii raselor, producţia pe cap de animal a crescut mult. La gospodăria de stat Carei, de exemplu, producţia de lînă, pe cap de oaie s-a dublat în ultimii ani, crescînd de la 4 la 8 kg.

Aparatura, utilajul şi maşinile primite din U.R.S.S. au constituit pentru gospodăriile agricole de stat, îndeosebi în perioada formării lor, cînd tînăra noastră industrie nu le putea acoperi pe deplin necesităţile, una din temeliile solide ale mecanizării proceselor de producţie şi de muncă. In perioada anilor 1952—1955, cu cele 1.000 de combine autopropulsate S-4 primite din U.R.S.S. s-a lucrat aproape exclusiv în cadrul gospodăriilor de stat. Acestea au primit peste 120 de tipuri şi feluri de utilaje şi maşini agricole, de la pluguri la combine, de la aparatura de laborator la agregatele diverse. Numărul total al maşinilor, tractoarelor şi agregatelor diverse, fără a mai socoti aparatura de laborator, se ridică la circa 10.000 bucăţi.

Trebuie remarcat că cea mai mare parte din maşinile şi utilajul primit, pe lîngă faptul că au contribuit în cea mai largă măsură la mărirea productivităţii muncii şi la creşterea producţiei la hectar, au servit şi ca modele pentru uzinele constructoare de maşini din ţara noastră.

Experienţa a arătat şi viitorul va confirma din nou, că folosirea cu succes a acestui sprijin, a experienţei sovhozurilor, constituie o temelie sigură pentru ridicarea producţiei şi a productivităţii muncii în cadrul gospodăriilor agricole de stat, pentru îndeplinirea sarcinilor trasate acestor unităţi de partidul nostru.

Ajutorul multilateral şi frăţesc acordat pentru dezvoltarea gospodăriilor agricole de stat este o parte din marele ajutor acordat de U.R.S.S. poporului nostru pentru făurirea economiei socialiste. Acest ajutor bazat pe deplină egalitate în drepturi şi respectarea suveranităţii naţionale exprimă relaţiile economice noi posibile numai între ţările lagărului socialist. Alături de Ţara Sovietelor, constructoare a comunismului, ţara noastră merge cu paşi repezi pe drumul construirii orînduirii noi.

Membrii unei delegaţii sovietice care ne-a vizitat ţara în vizită la Institutul de Cercetări Agronomice

Amintiri despre profesorii mei

Imi amintesc cu emoţie anul 1952. Trenul mă dusese undeva departe, pe alte meleaguri. Atunci am zărit pentru prima dată steaua rubinie de pe Kremlin, pe care o văzusem doar în fotografii şi în cărţi. E greu să aştern pe hîrtie emoţiile acelor momente create de întîlnirea cu Moscova, cu palatul ca din basme al Universităţii Lomonosov, cu oamenii sovietici, cu aceia care mai tîrziu aveau să-mi împărtăşească cunoştinţele bogate acumulate de dînşii în decursul multor ani! Ardeam de dorinţa de a pătrunde cît mai adînc în tainele naturii, în ascunzişurile profesiei pe care mi-o alesesem — agrochimia. Dorinţa mea s-a împlinit. Astfel, fiul unui ţăran sărac, care în trecut n-avea curajul nici să viseze, ajunsese student al celei mai mari Academii din lume — Academia Timiriazev din Moscova. Aici am învăţat, zi de zi, din experienţa unor renumiţi savanţi sovietici ca acad. Iakuşkin, prof. Feodorov, Listov Şestakov, Peterburgski, acad. Klecikovski şi alţii.

Lecţiile lor erau extrem de interesante. Ele au deschis în faţa noastră, a studenţilor, o lume nouă de fenomene din viaţa plantelor, a animalelor şi a microorganismelor.

O tradiţie glorioasă are academia pe băncile căreia am avut fericirea de a studia. Pînă în prezent, 90 de generaţii de specialişti pedologi, agrochimişti, biologi, agronomi, care au devenit apoi savanţi renumiţi, au trecut prin laboratoarele create şi conduse de academicienii V. R. Viliams şi D. N. Prianişnikov, S. E. Vavilov, preşedintele Academiei Timiriazev. Apreciind munca şi talentul acad. D. N. Prianişnikov cu ocazia aniversării a 80 de ani, scria savantului: „Foarte puţini sînt aceia care pot să privească cu atîta satisfacţie şi mîndrie la trecutul lor cum priviţi Dvs.".

In inima mea, a studentului de ieri al Academiei din Moscova, s-a încrustat pentru totdeauna imaginea statornică şi strălucită a acad. V. M. Klecikovski şi a savantului sovietic G. P. Solopov. De numele şi ajutorul lor se leagă cele mai plăcute clipe din viaţa de student. De la ei am învăţat să pun atomul în slujba agriculturii; cunoştinţele împărtăşite de dînşii mi-au îndreptat primii paşi în munca grea dar frumoasă a utilizării energiei atomice în scopuri paşnice, în agricultură.

Au trecut ani de cînd ne-am despărţit, dar sfaturile lor îmi sînt şi acum călăuze utile. Lucrările lor stau mărturie a legăturilor strînse dintre profesori şi elevi. Imi ajută să-mi îndrept munca pe făgaşul bun al ştiinţei. Legăturile sufleteşti strînse care s-au născut şi cimentat în focul muncii creatoare sînt un exemplu al dragostei şi prieteniei veşnice care s-au stabilit între poporul nostru şi marele popor sovietic, gloriosul popor care cu 42 ani în urmă a sfărîmat lanţurile robiei seculare păşind pe calea luminoasă deschisă de Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie.

Ing. VASILE C. ŞTEFAN
absolvent al Academiei Timiriazev din Moscova

Chezăşie a succeselor noastre

dr. ION FIŞTEAG
director adjunct ştiinţific al Institutului de cercetări zootehnice

Succesele obţinute în anii puterii populare în dezvoltarea creşterii şi sporirii producţiei animale se datoresc atît eforturilor depuse de oamenii muncii din ţara noastră, sub conducerea partidului, cît şi sprijinului frăţesc al marelui popor sovietic.

Incă din primii ani ai puterii populare, cînd se punea acut problema refacerii grabnice a efectivelor de animale şi apoi a organizării producţiei zootehnice pe baze socialiste, Uniunea Sovietică ne-a oferit din plin ajutorul ei multilateral. In acest scop ea ne-a furnizat o bogată documentaţie tehnică şi organizatorică şi ne-a pus la dispoziţie un număr însemnat de specialişti valoroşi.

In ce priveşte documentarea, este suficient să arătăm că numai Institutul de cercetări zootehnice din ţara noastră a primit în perioada 1944—1959 peste 2.000 de cărţi de zootehnie, pe lîngă un număr însemnat de reviste de specialitate, care constituie un sprijin preţios pentru cunoaşterea şi folosirea fructuoasei experienţe sovietice. De asemenea, deosebit de utile pentru practica noastră zootehnică ne sînt lucrările oamenilor de ştiinţă sovietici precum şi ajutorul direct primit de la valoroşii specialişti şi practicieni care ne au vizitat ţara. O parte dintre aceştia, lucrînd la noi timp mai îndelungat, ne-au dat un sprijin substanţial pentru organizarea creşterii şi producţiei animale, iar o altă parte ne-au ajutat pe linia justei orientări a activităţii ştiinţifice, legată de practică şi pusă în slujba acesteia. Dintre numeroşii oameni de ştiinţă, specialişti şi practicieni fruntaşi sovietici care au vizitat ţara noastră şi ne-au împărtăşit din experienţa lor amintim pe prof. Kuzneţov, prof. Danielenko, mulgătoarea Loscionova şi alţii.

Pe de altă parte, un mare număr de colectivişti, muncitori din gospodăriile de stat şi S.M.T., tehnicieni, specialişti şi oameni de ştiinţă din ţara noastră, au avut fericitul prilej de a vizita Uniunea Sovietică învăţînd din vasta sa experienţă.

Un sprijin preţios am primit din partea Uniunii Sovietice şi pe linia formării de cadre de specialişti. Se ştie că un număr însemnat de tineri au urmat şi absolvit în ultimii ani facultăţile de zootehnie din marea ţară prietenă. Toţi aceştia aplică cu succes astăzi în ţară preţioasa experienţă sovietică. Totodată numeroşi tineri cercetători şi tehnicieni din producţie au urmat cursurile de specializare sau au făcut aspirantura în U.R.S.S. devenind cadre de nădejde, cu o înaltă calificare, deosebit de utili în rezolvarea unor probleme cum sînt: însămînţările artificiale la animale, tehnologia furajelor şi alimentaţia animalelor, folosirea izotopilor radioactivi etc.

Pe linia sprijinului pe care ni l-a dat şi ni-l dă Uniunea Sovietică pentru îmbunătăţirea raselor noastre de animale, un rol deosebit îl au reproducătorii de elită primiţi de către gospodăriile noastre de stat şi colective. Astfel, în anii puterii populare s-a primit un număr însemnat de reproducători din rasele de bovine: roşie de stepă, roşie estoniană, Costroma, brună letonă; rasele de porcine: marele alb sovietic şi Mirgorod; rasele de ovine: Karakul negru şi brumăriu, merinos de Stavropol, merinos de Caucaz, merinos sovietic etc. Tot aci trebuie menţionat şi utilajul zootehnic primit din U.R.S.S.

Un rol important în obţinerea succeselor înregistrate în anii puterii populare îl are aplicarea în condiţiile ţării noastre a metodelor înaintate elaborate de ştiinţa şi practica zootehnică sovietică. Dintre acestea, amintim: metodica formării de rase şi tipuri noi productive, însilozarea nutreţurilor, prepararea şi folosirea nutreţurilor combinate etc.

La rîndul nostru, pe măsura posibilităţilor pe care le avem şi a nevoilor de informare ale oamenilor de ştiinţă sovietici, am furnizat acestora material documentar în diferite probleme, cum sînt: caracteristicile raselor noastre de ovine, metodele folosite şi realizările obţinute în transformarea oilor cu lînă groasă şi semigroasă în oi cu lînă fină şi semifină; rezultatele unor cercetări, ca însilozarea cocenilor uscaţi, elaborarea de norme şi raţii pentru rasa Schwyz etc.

Colaborarea în rezolvarea problemelor de bază ale zootehniei socialiste, relaţiile de prietenie şi ajutorul frăţesc între noi şi Uniunea Sovietică, între ţările noastre şi celelalte ţări din sistemul socialist, s-au dovedit şi se dovedesc într-o măsură mereu mai mare bogate în roade pentru poporul nostru. Aceasta constituie secretul obţinerii într-un timp scurt a unor succese deosebite în creşterea animalelor şi totodată chezăşia unor victorii strălucite pe frontul comun al muncii paşnice şi rodnice pentru construirea socialismului şi comunismului.

PE SCURT

● Pentru a cunoaşte şi a învăţa cît mai mult din uriaşele realizări ale Uniunii Sovietice, în anii de la eliberarea ţării, numeroşi oameni ai muncii din agricultură au vizitat Marea Patrie a socialismului victorios. Numai în anul 1959, de exemplu, au vizitat Uniunea Sovietică peste 1.300 de colectivişti şi specialişti din agricultură, în cadrul excursiilor organizate de O.N.T.

● Cu ajutorul cărţilor, ziarelor şi revistelor sovietice de specialitate mii şi mii de oameni ai muncii din S.M.T.-uri, gospodării de stat, staţiuni experimentale ale I.C.A.R., şi I.C.Z., gospodării colective etc., şi-au îmbogăţit cunoştinţele, reuşind să obţină prin aplicarea metodelor înaintate agrozootehnice, producţii bogate. In prezent, bibliotecile Institutelor de cercetări şi de învăţămînt agricol, ale şcolilor agricole etc., sînt dotate cu circa 100.000 de volume de specialitate (mecanică, agrotehnică, zootehnie etc.) primite, din U.R.S.S. De asemenea, din Uniunea Sovietică ne sosesc peste 300 de publicaţii diferite cu caracter agro-zootehnic.

● Un ajutor de mare preţ în dezvoltarea mecanizării lucrărilor agricole îl primim din Uniunea Sovietică. In ultimii 15 ani, au fost importate din U.R.S.S. circa 2.300 de tractoare, peste 1.500 de combine de cereale, peste 1.700 de cultivatoare, peste 1.800 de pluguri, peste 1.200 de semănători de cereale, peste 400 de prăşitori mecanice, ca şi alt utilaj necesar în agricultură cum sînt: maşini de împrăştiat îngrăşăminte chimice, instalaţii pentru calibrarea porumbului etc.

Sprijinul sovietic — contribuţie însemnată la dezvoltarea agriculturii din R. P. R.

Ing. OCTAVIAN FENEŞAN
director general adjunct în M.A.S.

Intîmpinind măreaţa aniversare a Marelui Octombrie, oamenii muncii din patria noastă îşi îndreaptă privirile pline de recunoştinţă spre poporul sovietic, constructor al comunismului.

Poporul romîn este profund conşti-ent că fără ajutorul sovietic, multilateral şi permanent, dat întregii noastre economii şi culturi naţionale, ...rsul nostru înainte spre socialism ...i de neînchipuit. Succesele obţi...ute în toate ramurile agriculturii ţă...ii noastre sînt şi ele un rezultat al ...rieteniei romîno-sovietice.

Avînd drept călăuză genialul plan ...ooperatist-leninist şi experienţa glo...ioasă a Uniunii Sovietice, pe care ...e-a aplicat în mod creator la condi...iile ţării noastre, P.M.R. a desfăşu...at o vastă activitate de reconstruc...ie socialistă a agriculturii, singura ...ale care asigură creşterea continuă, ...n ritm rapid, a producţiei agricole şi . bunăstării ţărănimii muncitoare.

Inaintarea noastră cu succes pe ...ceastă cale a fost sprijinită puter...ic de Uniunea Sovietică, mai ales ...rin ajutorul pe care l-a dat în cre...rea industriei noastre constructoa...e de tractoare şi maşini agricole în ...tare să înzestreze agricultura cu ...ehnica avansată, în formarea de cadre ...e înaltă calificare, capabile să îndru...e unităţile socialist-cooperatiste. De ...semenea, merită să fie amintit cu ...st prilej faptul că vizitele colhoz...r sovietici în ţara noastră, pre...ı şi numeroasele delegaţii de ţă...ani muncitori romîni care au vizitat ...n de an Uniunea Sovietică au con...ribuit prin puterea faptelor vii la ...imurirea ţărănimii muncitoare asu...ră superiorităţii agriculturii socia...ste.

Cu sprijinul documentaţiei sovie...ce a fost întocmită sistema de ma...ini pe principalele ramuri ale agri...ulturii care să asigure mecaniza...a complexă şi completă a producţiei ...gricole.

Pe baza colaborării interne din ca...rul C.A.E.R., în care U.R.S.S. ca ...are putere industrială socialistă de...ne un rol important, se desfăşoară ...n prezent încercările internaţionale de ...ractoare şi maşini agricole, care vor ...ontribui la îmbunătăţirea în con...nuare a sistemei de maşini elabo...ate, la înlocuirea maşinilor puţin ...roductive cu altele noi, mai per...cţionate şi mai economice. Rea...zarea noii sisteme internaţionale ...e maşini, elaborată în comun de cca ...00 specialişti din ţările membre ...A.E.R., va asigura sporirea simţi...are a productivităţii muncii faţă de mecanizarea existentă la cereale cu 38—52 la sută, la sfecla de zahăr cu 70 la sută, la porumbul pentru siloz cu 58 la sută, la porumbul pentru boabe cu 64 la sută, la cultura cartofului cu 75 la sută, la recoltarea fînului cu 71 la sută, la creşterea animalelor cu 58 la sută etc., concomitent cu o importantă reducere a preţului de cost.

Elaborarea sistemei internaţionale va înlesni, de asemenea, specializarea şi cooperarea ţărilor membre C.A.E.R. în construcţia de maşini.

In sistema de maşini a R.P.R. pentru mecanizare complexă, pînă la sfîrşitul anului trecut au şi fost realizate aproximativ 60 de tractoare şi maşini agricole care se află în diferite faze.

Vom menţiona de asemenea sprijinul valoros primit din partea U.R.S.S. in organizarea S.M.T.-urilor, în folosirea cu succes a numeroase metode înaintate de exploatare, întreţinere şi reparare a parcului de tractoare şi maşini agricole etc.

Un sprijin frăţesc primeşte ţara noastră din partea Uniunii Sovietice în dezvoltarea industriei de îngrăşăminte chimice. In afară de aceasta, U.R.S.S. a livrat ţării noastre sute de mii de tone de îngrăşăminte chimice pentru nevoile agriculturii.

Pentru sporirea eficacităţii folosirii îngrăşămintelor chimice o importanţă deosebită prezintă recomandările consfătuirii tehnico-ştiinţifice a ţărilor membre C.A.E.R. care a avut loc în anul 1957 la Moscova. Un sprijin însemnat în însuşirea experienţei sovietice cu privire la chimizarea agriculturii l-am primit prin lucrătorii din agricultură care au avut prilejul să se documenteze în U.R.S.S.

In domeniul pregătirii de cadre calificate, sprijinul sovietic s-a manifestat în două direcţii principale. Incepînd din anul 1950, au fost pregătiţi în institutele de învăţămînt agricol superior din U.R.S.S. numeroşi tineri romîni, care în prezent se află în primele rînduri ale luptei pentru organizarea ştiinţifică a producţiei agricole, pentru aplicarea creatoare în condiţiile ţării noastre a ştiinţei şi practicii înaintate sovietice.

De asemenea, reorganizarea învăţămîntului agricol din ţara noastră, care după reforma din 1948 a devenit realist-ştiinţific, strîns legat de cerinţele complexe ale procesului de producţie, s-a făcut ţinînd seama de experienţa bogată a şcolii sovietice. Intre institutele de învăţămînt agricol sovietice şi romîne s-au stabilit relaţii de colaborare prietenească, făcîndu-se schimb reciproc de profesori şi studenţi, de programe analitice, cărţi etc.

Merită a fi amintit că pe baza experienţei sovietice a fost reorganizată activitatea ştiinţifică în agricultură, prin dezvoltarea considerabilă a celor 2 institute de cercetări mai vechi — I.C.A.R. şi I.C.Z. — şi prin crearea de noi institute de cercetări — I.P.I.A., I.C.M.E.A., I.C.C.P., I.C.H.V., staţiunea de cercetări sericicole şi apicole, centrul experimental de îngrăşăminte bacteriene etc.

Aşa, de exemplu, unul din cele mai tinere institute din ţara noastră — Institutul de cercetări pentru cultura porumbului de la Fundulea — a fost organizat după exemplul institutului similar din Dnepropetrovsk ţinînd seama bineînţeles de specificul ţării noastre.

Pe baza condiţiilor tot mai bune create de partid şi guvern, în ţara noastră au fost obţinute succese însemnate pe drumul sporirii producţiei agricole vegetale şi animale. Şi în această privinţă, U.R.S.S. ne-a sprijinit neîncetat. Acordarea de asistenţă tehnică, documentaţii, maşini, aparate şi utilaje, primirea unor lucrători din agricultura ţării noastre în vizită de documentaţie în U.R.S.S., sprijin în problema aerofotogrametriei, organizarea teritoriului, conservarea solului, combaterea eroziunii, modernizarea lucrărilor de îmbunătăţiri funciare, mai ales irigaţii (sisteme de irigaţii cu canale provizorii, folosirea de staţii de pompare plutitoare, realizarea unor instalaţii de irigaţii prin aspersiune etc). iată numai cîteva din domeniile în care am primit ajutoare substanţiale din partea U.R.S.S. pentru o cît mai deplină şi raţională folosire a pămîntului.

O importantă sursă de creştere a producţiei agricole constă în folosirea unor soiuri valoroase de plante, adaptate condiţiilor noastre naturale. In această privinţă ne-am bucurat de un sprijin deosebit de preţios din partea Uniunii Sovietice. Astfel, am primit mii de tone de seminţe din 113 soiuri diferite la principalele plante de cultură. La cultura griului de toamnă au dat rezultate bune soiurile sovietice Odesa 16, productiv, rezistent la ger, secetă şi tăciune, raionat în unele regiuni ale Moldovei (estul regiunii Suceava, nordul regiunii Iaşi şi raionul Roman din regiunea Bacău) şi Novoukrainka 83. Bune rezultate au dat şi următoarele soiuri: la griul de primăvară, Lutescens 62 la orez, Vros 8508, la bumbac, 611-B, la tomate, Maiak 12/20—4 etc.

In cultura porumbului s-a impus — datorită productivităţii sale — hibridul dublu sovietic VIR-42, care a fost raionat în regiunea Galaţi, în vestul regiunii Ploeşti şi în întreaga Cîmpie Ardeleană.

Un exemplu concludent cu privire la importanţa ajutorului primit pe linia seminţelor valoroase este faptul că în acest an întreaga suprafaţă de peste 500 mii de ha ocupată cu floarea-soarelui a fost însămînţată cu soiurile sovietice VNIIMK 8931 şi 6540, care au însuşiri tehnologice superioare soiurilor aflate anterior în cultură. Cultivînd aceste soiuri, ţara noastră a obţinut cu 50—60 kg mai mult ulei la hectar decît în anii anteriori. Ultimele selecţii create în U.R.S.S. din VNIIMK 8931 şi VNIIMK 1646, Peredovic şi Smena, cu un conţinut şi mai bogat în ulei (peste 50 la sută) vor înlocui şi soiurile care se cultivă acuma.

In domeniul dezvoltării horti-viticulturii pentru care există condiţii deosebit de favorabile în ţara noastră, am primit, de asemenea, un preţios sprijin. Vom aminti în această privinţă experienţa bogată pe care şi-au însuşit-o delegaţiile de specialişti romîni care au participat la Moscova la consfătuirea privind organizarea şi dezvoltarea agriculturii, delegaţii care s-au documentat în problemele viticulturii şi pomiculturii în R.S.S. Moldovenească şi în Crimeea, inginerii care s-au specializat în R.S.S. Azerbaidjană în problemele culturii viţei de vie şi a vinificaţiei etc.

Au fost primite, de asemenea, un bogat material săditor pomi-viticol, seminţe de legume, documentaţii tehnice (printre altele şi cu privire la construirea celei mai mari crame din ţară la gospodăria agricolă de stat Murfatlar, utilaj şi proiecte pentru sere şi răsadniţe etc. maşină de altoit, modele de hidrobure etc), şi au fost însuşite şi aplicate metode înaintate, ca de exemplu forţarea viţei de vie după metoda Mişurenko etc. De real folos sînt, de asemenea, recomandările grupelor de lucru C.A.E.R., privind dezvoltarea producţiei de legume şi fructe în stare proaspătă şi prelucrată.

Organizarea în proporţii tot mai mari a vizitării de către un număr însemnat de tehnicieni şi ţărani muncitori (numai în acest an peste 1000), a monumentalei expoziţii a economiei naţionale din Moscova şi a celei din Kiev, urmată de vizitarea unor unităţi agricole fruntaşe, a constituit un prilej favorabil pentru cunoaşterea şi aplicarea în condiţiile ţării noastre a realizărilor de seamă ale ştiinţei şi practicii agricole sovietice.

O formă superioară a colaborării între U.R.S.S. şi R.P.R. se desfăşoară în cadrul C.A.E.R., care în actuala etapă a trecut la punerea bazelor diviziunii internaţionale socialiste a muncii, la specializarea şi cooperarea în producţia agricolă pe baza condiţiilor celor mai favorabile existente în diferite ţări.

Sub conducerea înţeleaptă a partidului nostru şi cu sprijinul continuu şi multilateral al Uniunii Sovietice vom obţine noi succese în construcţia noastră paşnică, în înflorirea patriei noastre socialiste, în ridicarea nivelului de trai al poporului nostru muncitor.

Prieteni şi sfătuitori buni

Pe nesimţite trenul a oprit în staţia Odobeşti. Oraşul mi-e cunoscut. M-am hotărît să merg întîi să-mi revăd un vechi cunoscut. Pe Savin Gheorghe, brigadier la gospodăria de stat. Sediul brigăzii lui se află la numai 200 de metri de gară. Deasupra clădirii, străjuieşte, de aproape şapte ani, o inscripţie scrisă alb pe roşu: „Aici lucrează Brigada Păcii „Frederic Joliot Curie". Savin lucrează în această brigadă de opt ani. Il găsesc la uzina de vinificaţie. Grozavă uzină! Anul trecut a fost pusă în funcţiune. Cele două prese mecanice înghit mai mult de 20 de vagoane de struguri pe zi. In căzile de fermentare mustul clocoteşte mocnit.

După bucuroase strîngeri de mînă, discuţia a alunecat pe făgaşul informaţiilor legate de lucrările în vie.

— Mai e de cules, nu glumă! Ii dăm zor să terminăm, odată cu culesul, şi celelalte lucrări în vie. Vrem să cîştigăm întrecerea — spune brigadierul.

— Intrecerea în cinstea zilei de 7 Noiembrie?

— Da! — răspunde apăsat Savin. Pentru noi viticultorii din Odobeşti, sărbătorirea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice şi a zilei de 7 Noiembrie este foarte semnificativă. Ea ne aminteşte mai mult ca oricînd de prietenia ce ne leagă cu viticultorii sovietici. Ei ne sînt prieteni buni şi sfătuitori încercaţi.

Şi Savin a continuat să-şi depene amintirile. Şi-a amintit că în toamna anului 1954 a stat de vorbă, la el în brigadă, cu un viticultor din Armenia Sovietică, Erou al Muncii Socialiste. Nu-şi mai aminteşte numele întreg. A reţinut că-l chema Stepan. Obţinuse viticultorul acela din Armenia Sovietică aproape 3 vagoane de struguri la hectar, pe întreaga lui brigadă.

In al doilea an, în 1955, el, Savin a avut fericirea să viziteze Uniunea Sovietică împreună cu un grup de muncitori, ingineri şi tehnicieni din gospodăriile de stat.

Schimbul de vizite dintre viticultorii sovietici şi cei din Odobeşti a devenit an de an tot mai frecvent. Inginerul şef al gospodăriei de stat din Odobeşti a fost şi el în vizită în Uniunea Sovietică. Un grup de muncitori, ingineri şi tehnicieni din gospodărie au fost în croazieră pe Marea Neagră şi au vizitat unele localităţi din Crimeea.

Anul trecut, o delegaţie de viticultori din Crimeea a vizitat, timp de cîteva zile, gospodăria de stat din Odobeşti. Viticultorii de la gospodăria de stat din Odobeşti s-au putut lăuda şi ei că au obţinut, folosind metodele sovietice, recolte de 19.700 şi chiar 28 de mii kilograme de struguri la hectar. Producţia medie a anului trecut a fost, pe întreaga suprafaţă de aproape 850 de hectare, de 12.000 kilograme struguri la ha. Beneficiile date statului au fost de 11.000.000 lei. Brigada lui Savin a obţinut în medie aproape 15.000 kg de struguri la hectar.

La despărţire viticultorii odobeşteni au primit din partea Comitetului regional de partid din Crimeea, de unde veniseră oaspeţii sovietici, 11 insigne de „Maestru al viticulturii". După vizita făcută, viticultorii au continuat să-şi scrie reciproc.

Intr-o scrisoare de răspuns primită de curînd, viticultorii sovhozului „Biurliuk" din raionul Baccisarai, regiunea Crimeea, au comunicat odobeştenilor că ei s-au angajat în faţa Partidului Comunist al Uniunii Sovietice să îndeplinească sarcinile ce le revin în cadrul planului septenal în numai patru ani şi să obţină încă din acest an cîte 2.400 ruble economie la fiecare hectar.

Acest angajament e mereu treaz în mintea viticultorului comunist Savin Gheorghe. Poate şi de aceea, mi-a răspuns cu atîta hotărîre că vrea neapărat să cîştige întrecerea în cinstea zilei de 7 Noiembrie.

AUREL FLOREA

CĂLĂTORIND prin U.R.S.S.

Mulți ani își vor aminti turiștii romîni, lucrătorii din agricultură, de cele văzute în această toamnă în marea țară a socialismului. Pentru ca această amintire să rămînă pe peliculă, o parte din ei au ținut să se fotografieze lîngă „Spicul de Aur" de la expoziția din Moscova.

Foto: V. CAZACU

Impresii de neuitat

Vizitele făcute de numeroși oameni ai muncii din țara noastră în Uniunea Sovietică au prilejuit acestora să cunoască în mod direct realitățile impresionante ale marii țări a socialismului victorios. Realizările remarcabile ale constructorilor comunismului au lăsat impresii de neuitat asupra vizitatorilor. Iată cîteva din aceste impresii.

Am învățat de la colhoznicii sovietici

Ca și pe ceilalți peste 350 de delegați care au vizitat Uniunea Sovietică la începutul lunii octombrie a.c., m-a impresionat mult marile realizări ale poporului sovietic. Ca unul ce lucrez în gospodăria colectivă, mi-a reținut atenția cele văzute într-un colhoz și anume în colhozul Stelnița din Ucraina.

Cînd președintele colhozului dădea explicații la întrebările vizitatorilor, am observat că toate cifrele erau calculate de el la suta de hectare. Colhozul acesta numără 2.200 ha teren, din care 1.600 ha arabil. La fiecare sută de ha, are 48 bovine din care 18,50 vaci cu lapte.

Producția de lapte în 1958 a fost de 479 hl la suta de hectare și în acest an va fi de 600 hl.

In 1958 colhozul a realizat cîte 12.900 kg carne la suta de hectare, iar în acest an se va realiza 15.000 kg la suta de hectare. Insă colhoznicii nu s-au oprit aici, ci și-au propus în planul septenal să aibă 70 bovine la 100 de hectare din care 35 vaci cu lapte și 100 de porci la suta de hectare.

In acest an colhoznicii însilozaseră cîte 25 tone furaje pe fiecare cap de animal mare.

Fără îndoială că și noi avem o gospodărie mare și bogată. Multe din metodele folosite de ei le vom aplica și în gospodăria noastră, pentru a o face și noi puternică, după pilda colhoznicilor sovietici.

OBIȘ LUDOVIC
președintele G.A.C. Berveni
raionul Carei

Un înalt nivel de mecanizare în zootehnie

— Ca director al unei gospodării cu un sector zootehnic dezvoltat, ne-a spus NICOLAE PUIU, directorul gospodăriei de stat Coțușca, regiunea Baia-Mare, m-a interesat mult munca și succesele prietenilor noștri sovietici în acest domeniu de activitate. Interesul mi-a fost pe deplin satisfăcut vizitînd pavilionul zootehnic de la expoziția din Kiev și cîteva colhozuri și sovhozuri. La sovhozul „Vila Albă" din apropierea Moscovei, de pildă, mecanizarea lucrărilor în zootehnie a atins un înalt nivel. Totul, începînd cu prepararea și transportul hranei și pînă la mulsul și transportul producției, este mecanizat. Acest fapt a dus la ridicarea productivității muncii, lucru ce ne interesează în mod deosebit și pe noi. Cu o astfel de mecanizare un îngrijitor de vaci, de pildă, poate îngriji 24 de capete, iar un îngrijitor de porci pînă la 1.000 de porci puși la îngrășat.

De vorbă cu un agronom sovietic

De curînd m-am înapoiat din concediul care l-am făcut în Uniunea Sovietică. Am căutat să folosesc din plin timpul petrecut acolo învățînd din bogata experiență a agriculturii sovietice. Invățăminte prețioase am tras mai cu seamă din discuția avută cu agronomul Ivan Feodorovici Sapunov de la colhozul „Drumul lui Lenin" din comuna Fraonovca, raionul Cazacii Vechi, regiunea Odesa.

— La noi, mi-a spus el, nu sînt ani de belșug și de secetă. Noi obținem an de an producții sporite. Și nu mai mici de 2.000 kg la ha. Cu toate că în anul 1959 n-am avut ploi, am recoltat de pe o suprafață de 400 ha de griu, în medie peste 3.000 kg la ha, iar pe 500 ha, cîte 2.000 kg la ha. Aceste producții mari se datoresc folosirii regulilor agrotehnice pe care le respectăm cu strictețe. In primul rînd noi nu facem însămînțarea griului într-o singură arătură. Majoritatea suprafețelor destinate culturii griului le însămînțăm după culturile de porumb siloz pe care îl recoltăm prin luna iulie. Arătura de vară o facem imediat după culesul porumbului. A doua arătură o executăm pe la jumătatea lunii august, la adîncimea de 25—30 cm. Insămînțatul îl începem imediat după 23 august, astfel încît ploile timpurii din toamnă să găsească griul în pămînt. Semănatul îl facem în rînduri încrucișate, folosind 180 kg sămînță la ha, din soiuri productive, bine condiționată și tratată. Faptul că se însămînțează griul în perioada 25 august — 10 septembrie, face ca plantele să intre în iarnă viguroase, bine înfrățite și înrădăcinate și să reziste astfel cu succes la gerurí chiar în iernile cu zăpadă mai puțină. Iarna, așezăm pe semănături parazăpezi și facem șanțuri de zăpadă pentru a se putea aduna cît mai multă apă în sol. Primăvara la noi este o regulă obligatorie ca îndată după zvîntarea terenului să se execute grăparea culturilor. Griul ieșind din iarnă bine dezvoltat, avînd o însemnată rezervă de apă în sol, indiferent ce dau căldurile în primăvară crește, capătă umbră și astfel este ferit de secetă.

Realizări de seamă obțin colhoznicii din Fraonovca și în creșterea animalelor. In prezent colhozul are peste 2.300 de bovine din care peste 800 de vaci de lapte. De asemenea, creșterea păsărilor se bucură de o mare atenție. Efectivul de păsări se ridică la peste 3.000 gîște și peste 5.000 de găini ouătoare, colhozul vînzînd statului cel puțin 74 de mii de ouă la suta de ha cerealiere.

Ca rezultat al dezvoltării multilaterale a colhozului și al obținerii de producții sporite, veniturile colhoznicilor cresc an de an. In acest an, de pildă, colhoznicii au primit pentru fiecare zi-muncă cîte 5 kg de griu, 35 de ruble, plus alte însemnate cantități de produse agricole.

T. TIRNAVOI
corespondent

Mașini moderne pentru lucrările în vii

— La expozițiile de la Kiev și Moscova — spune tov. ION ȚIRLEA, directorul gospodăriei de stat Valea Călugărească — am făcut cunoștință pe lîngă multe altele, cu însemnate succese dobîndite în sporirea producției de struguri la ha și cu extinderea lucrărilor mecanizate din viticultură. Seturile de mașini folosite la muncile din vii sînt deosebit de interesante și de utile. Toate m-au impresionat dar, în mod special, atenția mi s-a oprit la mașina de altoit vițe cu un mare randament, mașina de plantat vițe în școală, mașinile pentru stropit, precum și diferite tipuri de tractoare: tractorul T-18 pe șenile, cu ecartament mic, spre exemplu, T-19 pe roți cu ecartament reglabil, răcire cu aer și cu două diferențiale și CS 8 G care se aseamănă cu o motocicletă (roata de echilibru este simplă și se poate îndepărta sau apropia după nevoie). Admirîndu-le m-a cuprins dorința de a ne îmbogăți și noi sectorul de mașini cu aceste minunate exemplare, ce vor face munca în podgoriile noastre mult mai ușoară și mai spornică.

Un important succes al cauzei păcii la O.N.U.

In seara zilei de 2 noiembrie, Comitetul Politic al Organizației Națiunilor Unite a încheiat discutarea primului și celui mai important punct de pe ordinea de zi — propunerile guvernului U.R.S.S. cu privire la dezarmarea generală și totală — și a aprobat în unanimitate proiectul comun de rezoluție al U.R.S.S. și S.U.A. Comitetul Politic și-a însușit pe deplin principiul dezarmării, consfințind aceasta într-un document de excepțională semnificație și importanță, care urmează să fie aprobat în curînd de Adunarea Generală a O.N.U. Prin rezoluția adoptată se recomandă comitetului celor zece state care se va întruni în luna februarie 1960 la Geneva studierea propunerilor făcute în fața O.N.U. în domeniul dezarmării și în primul rînd a planului sovietic prezentat la 18 septembrie de N. S. Hrușciov, în vederea realizării unui grabnic acord de dezarmare generală și totală. Cauza păcii a obținut astfel un important succes care este salutat cu căldură și satisfacție de popoarele întregii lumi.

Dezbaterile din Comitetul Politic asupra celei mai importante probleme a zilelor noastre au început la 9 octombrie. Ele s-au desfășurat timp de trei săptămîni, în cadrul a 17 ședințe, în care și-au expus părerile reprezentanții a 67 de țări, majoritatea lor covîrșitoare susținînd ideea dezarmării generale și totale formulată de N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. După cum se știe, și de astădată, ca și cu alte prilejuri, s-au făcut încercări de a transforma O.N.U. într-o simplă instituție de înregistrare și de redactare a proceselor verbale. Votul unanim de la 2 noiembrie dovedește însă că, datorită eforturilor Uniunii Sovietice și ale celorlalte țări socialiste, eforturi la care s-au alăturat și alte state, Organizația Națiunilor Unite a rezistat pînă la capăt presiunilor și diversiunilor celor care încercau s-o împiedice să meargă în pas cu cerințele timpului.

Pe drumul dezarmării s-a făcut un prim și important pas. Aceasta nu înseamnă însă că drumul pînă la elaborarea unui acord concret asupra dezarmării generale și totale va fi lipsit de obstacole. Se mai fac încă auzite glasuri care încearcă să denatureze propunerile sovietice, există cercuri — monopolurile, bancherii, politicienii reacționari — care, pentru a-și mări profiturile, caută să mențină și să intensifice cursa înarmărilor. Nu de mult, de pildă, marele bogătaș american Nelson Rockefeller, îndemna la reluarea experiențelor cu arma atomică. Popoarele își intensifică lupta pentru înfrînarea unor astfel de rezistențe. Ele sînt întrutotul de acord cu aprecierea făcută de V. V. Kuznețov, șeful delegației sovietice la O.N.U., în cuvîntarea în care făcea bilanțul discuției din Comitetul Politic, că în momentul de față sînt întrunite toate condițiile necesare înfăptuirii unei dezarmări generale și totale. Elaborarea unui acord concret în această importantă problemă cere bunăvoință, dorință și mari eforturi din partea tuturor și în primul rînd din partea celor mai mari puteri ale lumii. Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste și-au adus și sînt gata să-și aducă întreaga lor contribuție la soluționarea radicală a problemei dezarmării.

Preconizînd înfăptuirea programului de dezarmare generală și totală, guvernul Uniunii Sovietice nu se situează însă pe poziția „totul ori nimic", poziție pe care unii caută să i-o atribuie. Dacă, dată fiind poziția puterilor occidentale, se va dovedi imposibil să se ajungă la un acord cu privire la dezarmarea generală și totală, U.R.S.S. este dispusă să se înțeleagă asupra unei serii de măsuri parțiale în domeniul dezarmării. Printre aceste măsuri se numără, așa cum arăta N. S. Hrușciov la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S., „interzicerea armei nucleare, și în primul rînd, încetarea experimentării ei, crearea unei zone de control și inspecție concomitent cu reducerea trupelor străine pe teritoriile țărilor respective din Europa, crearea în Europa Centrală a unei zone denuclearizate, lichidarea bazelor militare de pe teritorii străine, încheierea unui pact de neagresiune între statele membre ale N.A.T.O. și statele membre ale Tratatului de la Varșovia și altele".

Eforturile neobosite ale Uniunii Sovietice și ale tuturor țărilor lagărului socialist îndreptate spre îmbunătățirea continuă a situației internaționale, spre triumful cauzei păcii, se bucură de simpatia și aprobarea deplină a tuturor popoarelor lumii.

Țăranii turci părăsesc satele în căutare de lucru

De ani de zile țăranii turci alungați de foame și mizerie părăsesc satele lor de baștină plecind spre orașe în speranța că aici vor putea munci și trăi. Pe drumurile spre Istambul au pornit alte cîteva zeci de mii de țărani din Anatolia. Ziarul turc „Acșam" arăta astfel că numai luna trecută s-au prezentat la birourile de angajare 67.000 de persoane. După cum ne informează același ziar 80 la sută din țăranii care părăsesc satele nu găsesc de lucru.

Dezastruoasa situație economică în care se află Turcia nu este întîmplătoare și ea se agravează de la o zi la alta. In ultimele săptămîni în Turcia s-au majorat din nou prețurile la mărfurile alimentare și industriale. La unele articole de consum de primă necesitate prețurile au fost dublate. Cauzele acestei prăbușiri economice sînt îndeajuns de cunoscute. Ca membră a blocului nord-atlantic Turcia este obligată să consume pentru înarmare în medie 60 la sută din totalul cheltuielilor sale.

In aceste condiții guvernanții actuali ai Turciei au uitat de mult de starea înapoiată a agriculturii țării, a învățămîntului, de flagelul șomajului și a lipsei de locuințe. După cifrele oficiale în luna august a acestui an erau înregistrați 421.936 de șomeri. Guvernul Turciei care acum cîțiva ani a acceptat servil construirea pe teritoriul țării a unei largi rețele de baze militare navale și aeriene ale N.A.T.O., și-a dat de curînd permisiunea ca Statele Unite să construiască tot aici și baze pentru arme rachetă. După cum anunța ziarul „Haber" o asemenea bază pentru lansarea de rachete cu rază medie de acțiune a și fost construită. Dar ea nu va aduce nici un fel de avantaj economiei zdruncinate a țării. Faptul îl arată deschis, de altfel, însuși ziarul american „New York Times" care scria: „Această antrenare a Turciei pe linia militarizării are repercursiuni foarte grave asupra resurselor economiei naționale. Noile impozite stabilite de guvernul turc depășesc suma de 2.500 milioane lire la care se adaugă creșterea anuală o dobînzilor pe care guvernul de la Ankara trebuie să le plătească pentru împrumuturile străine. Datoriile Turciei față de S.U.A. în anul 1958 au atins cifra de peste un miliard dolari".

Iată cît de nesăbuită este politica guvernanților acestei țări. După un calcul sumar Turcia are nevoie de... 44 de ani pentru a achita aceste datorii. Datoria externă și internă a Turciei după cum relatează ziarul „Ulus" a depășit 7,7 miliarde lire, în timp ce întregul buget anual al țării este abia cu ceva mai mare de 6 miliarde. Ce ajutor poate aștepta, în această situație, agricultura înapoiată a țării, milioanele de țărani turci crunt exploatați de moșieri și chiaburi?

C. LUCIAN

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Finalele „Cupei Agriculturii"

Aspecte și rezultate de la întrecerile de volei, fotbal, atletism și popice

In continuarea reportajului publicat în numărul de vineri 30 octombrie, vom reda în rîndurile de mai jos o serie de noi aspecte, precum și rezultatele de la întrecerile finale ale competiției sportive sătești dotată cu „Cupa Agriculturii", care s-au desfășurat în 4 comune din raionul Tîrgu Mureș și la care au participat regiunile Cluj, Baia Mare, Hunedoara, Stalin, Oradea și Autonomă Maghiară.

LUPTA STRINSA LA VOLEI

Cu mult interes au fost urmărite întrecerile la volei, care s-au desfășurat la un bun nivel tehnic. In special la băieți, am avut prilejul să vedem meciuri spectaculoase, terminate cu rezultate foarte strînse. La acest capitol, putem menționa meciurile decisive dintre formațiile Avîntul G.A.S. Beclean — Recolta Arpașul de Jos, încheiat cu rezultatul de 2-1, și Recolta Săcuieni — Avîntul Beclean 1—2. Primul meci a ținut timp de peste 90 minute încordată atenția numeroșilor săteni din Troița, care au încurajat frenetic echipele deși acestea nu erau din localitate. Mai bună, echipa Avîntul G.A.S. Beclean, regiunea Cluj, a reușit, la capătul unei lupte epuizante, să cucerească titlul de campioană a primei ediții a „Cupei Agriculturii". Locul 2 în clasament a fost ocupat de echipa Stăruința Gălești (R.A.M.), iar pe locurile următoare s-au clasat în ordine echipele Recolta-Arpașul de Jos (Stalin), Recolta Săcueni (Oradea), Recolta Bărsana (Baia Mare) și Recolta Băcia (Hunedoara). Echipa din Beclean a fost alcătuită din următorii jucători: Ștefan Cocoi, tractorist, Ion Mureșan, mecanic, C. Mureșean, brigadier, Valeriu Cocoi, tehnician, Ion Cocoi, contabil, N. Văleanu, brigadier, Alex. Vass, brigadier.

La întrecerile echipelor feminine, lipsa de experiență și elementul tehnic au fost completate de elanul tineresc al formațiilor participante la turneul final. Pe locurile 1 și 2 s-au clasat la egalitate de puncte echipele Voința-Dacia (Stalin) și Stăruința-Borș (Oradea). Următoarele locuri au fost ocupate în ordine de Voința-Troița (R.A.M.), Infrățirea-Salsig (Baia Mare), Vulturul-Mintiul Gherlei (Cluj) și 23 August-Bărăbanți (Hunedoara).

RECOLTA-DIOSIG CAMPIOANA DE FOTBAL

Deosebit de disputate au fost și meciurile de fotbal la care au participat echipele: Recolta-Diosig (regiunea Oradea), Avîntul Dîrlos (Stalin), Viață Nouă-Ciba Nicolești (R.A.M.), Recolta Jucu (Cluj), Mureșul-Vințul de Jos (Hunedoara) și Torpedo Ulmeni (Baia Mare). Pentru a face o scurtă apreciere asupra acestor jocuri, vom reda declarația pe care ne-a făcut-o tov. Oprițescu, șeful sectorului sport la sate, din U.C.F.S.: „In ultimii ani am asistat la numeroase competiții de masă, însă, rar mi-a fost dat să văd asemenea jocuri de bună calitate, unde elanul și dîrzenia au fost împletite de cele mai multe ori cu tehnica și tactica, elemente ce sînt folosite mai ales de echipele ce activează în categoriile superioare ale competițiilor cu caracter republican. Și trebuie să subliniem că jucătorii echipelor participante sînt tineri țărani muncitori, din care mare parte lucrează cu mult sîrg în sectorul socialist al agriculturii. Toate echipele participante merită felicitări".

Echipa clasată pe primul loc, formația Recolta din comuna Diosig, regiunea Oradea, a întrecut în partida finală cu 1-0 (0-0, 0-0) — deci după prelungiri, — pe Avîntul din comuna Dîrlos, regiunea Stalin. Iată și formația echipei învingătoare: V. Hăbasescu, Alex. Kerekeș, B. Toth, C. Erdei, Al. Varga, G. Petruț, F. Brînduș, Fr. Lazăr, G. Vereș și Șt. Igasayo.

CIȘTIGATORII PROBELOR DE ATLETISM

Concursurile de atletism au stat, de asemenea, în atenția celor care au urmărit finalele „Cupei Agriculturii". aici s-au remarcat o serie de elemente tinere cu frumoase calități pentru probele de atletism. Printre aceștia se numără tînărul țăran muncitor Andrei Szopoș din raionul Miercurea Ciuc, cîștigătorul probei de 800 m juniori, Carol Szasz în etate de 14 ani, din satul Păusalag, raionul Oradea, clasat pe primul loc la săritura în înălțime juniori, Francisc Blecz Kajdiu comuna Sînmartin, raionul Oradea, cîștigătorul probei de săritură în înălțime seniori, Kalman Szekereș din regiunea Autonomă Maghiară, cîștigătorul probelor de 100 m juniori și lungime juniori, Dumitru Orosz, colectivist în G.A.C. „Gh. Doja" din comuna Borș, raionul Oradea, clasat pe locul 2 la săritură în lungime, Ladislau Papp, colectivist în aceeași gospodărie colectivă, clasat pe locul 3 la săritura în lungime juniori, precum și tinerele Piroska Szasz de 15 ani, fiică de țărani muncitori din raionul Miercurea Ciuc, cîștigătoarea probei de 100 m junioare, Florentina Marcu, țărancă muncitoare din comuna Poiana, raionul Turda, clasată pe primul loc la săritura în înălțime senioare, Ecaterina Kromaric, fiică de țărani muncitori din comuna Ocna Șugatag, raionul Sighet, clasată pe locul 2 la proba de 400 m. senioare etc. Probele de înălțime senioare greutate seniori, 400 m junioare, lungime junioare, 400 m senioare, greutate senioare, lungime seniori, greutate junioare, lungime senioare, greutate juniori, 800 m seniori, au fost cîștigate de Elfi Bruss (regiunea Stalin), L. Kolumban (R.A.M.), S. Bagoj (R.A.M.), Elisabeta Balint (R.A.M.), Maria Cîmpeanu (Cluj), Paraschiva Gedö (Stalin), S. Victor (Cluj), Ildiko Szabo (Oradea), Agneta Schmidt (Stalin), Ioan Paul (Oradea), Tiberiu Benko (R.A.M.). In clasamentul general pe regiuni la atletism primul loc a revenit Regiunii Autonome Maghiare, urmează în ordine regiunile Cluj, Oradea, Stalin, Hunedoara și Baia Mare.

„NIRAJUL" CAMPIOANA LA POPICE

O altă disciplină sportivă care s-a bucurat de un frumos succes a fost popicele. Acest sport este practicat astăzi pe o scară largă în mai toate comunele și satele din Ardeal. La „Cupa Agriculturii" au participat numeroase echipe, dintre care „Nirajul"-Miercurea Niraj (R.A.M.), Voința-Cehul Silvaniei (Baia Mare), „23 August"-Bărăbanți (Hunedoara), Viitorul-Beica de Jos (Stalin), Recolta-Jibou (Cluj) și Recolta Camăr (Oradea) au fost prezente la turneul final ce s-a desfășurat pe arena de popice din Miercurea Niraj. Majoritatea concurenților, erau țărani muncitori care lucrează pe ogoare și în ramura forestieră. In partida decisivă pentru primul loc s-au întrecut echipele Nirajul din Miercurea Niraj (R.A.M.) și Voința-Cehul Silvaniei (Baia Mare). Victoria a revenit primei echipe cu 1.392—1.309 popice doborîte.

In clasamentul general la cele 4 discipline, Regiunea Autonomă Maghiară a ocupat primul loc cu 25 puncte, cucerind astfel prima ediție a „Cupei Agriculturii". Locul 2 a fost ocupat de regiunea Cluj cu 20 pct., pe locul 3 s-a clasat regiunea Oradea, tot cu 20 pct., pe locul 4 regiunea Stalin cu 19 pct., locul 5 regiunea Baia Mare cu 13 pct., și locul 6 regiunea Hunedoara cu 8 pct.

M. LERESCU

Un colhoz ca multe altele

I. FODOR
director general în Ministerul Agriculturii și Silviculturii

In ziua de 19 septembrie, împreună cu alți delegați din grupul de oameni ai muncii, din agricultura țării noastre, facem o vizită în colhozul „Bolșevic" din comuna Kalinovka, regiunea Vinița-Ucraina.

Sintem întîmpinați călduros cu tradiționala piine și sare. Tov. Ivan Osipovici, președinte al colhozului și deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., ne face un scurt istoric al gospodăriei lor. Colhozul „Bolșevic" a luat ființă în anul 1929. Pînă la cel de al II-lea război mondial, colhozul a crescut și s-a dezvoltat foarte mult, dînd posibilitate membrilor să-și creeze o viață nouă, îmbelșugată.

In anul 1941, hitleriștii au distrus colhozul și au ras satul de pe suprafața pămîntului; au nimicit o parte din populația satului. Cea mai mare parte dintre colhoznici s-au înrolat în detașamentele de partizani, luptînd cu eroism împotriva ocupanților criminali.

In anul 1944, glorioasa armată sovietică a alungat hoardele hitleriste de pe pămîntul ucrainian, eliberînd și colhozul din Kalinovka. Situația în care se afla colhozul era însă deosebit de grea. Nu mai avea nimic. Nici construcții, nici animale, nici mașini. Avea doar pămîntul și brațele de muncă ale colhoznicilor. Oamenii au început o muncă îndîrjită, eroică, hotărîți să remedieze în cel mai scurt timp ororile războiului, să facă din colhozul lor o gospodărie mai bogată, mai puternică decît fusese înainte de război. La îndemnul partidului, colhoznicii au fost sprijiniți cu mult entuziasm de numeroși oameni ai muncii din fabrici, care au venit să lucreze în agricultură.

Și roadele muncii lor n-au întîrziat să se arate. Colhozul s-a dezvoltat grabnic, a început să obțină producții mari la hectar, și-a mărit numărul animalelor de producție. In 1948, a obținut 27.600 kg. sfeclă la ha. de pe întreaga suprafață cultivată, iar în 1950 o producție de 29.600 kg. Tot în anul 1950, colhozul s-a unificat cu alte 3 colhozuri, transformîndu-se într-o puternică unitate agricolă socialistă.

Incepînd din anul 1952, colhozul a început să depășească planurile anuale de producții, iar în anul 1954, pe baza rezultatelor obținute, participă în fiecare an la expoziția agricolă unională.

In anul 1959, colhozul a obținut 2.500 kg. griu la ha. de pe o suprafață de 1.060 ha., sfeclă de zahăr 50.000 kg. la ha. de pe întreaga suprafață.

Producția mare de sfeclă obținută la ha. se datorește în primul rînd aplicării agrotehnicii înaintate. Astfel, încă din toamnă, s-au făcut arături adînci la 30—35 cm. Tot în toamnă s-a făcut îngrășarea solului pentru culturile de sfeclă, dîndu-se peste 1.000 kg. îngrășăminte chimice la ha.

In zootehnie au fost obținute, de asemenea, rezultate bune. In anul 1959, colhozul va obține 12.500 kg. carne și 400 hl. lapte la 100 ha. teren agricol.

Deși este situat în partea de nord a Ucrainei, colhozul a obținut în 1958 rezultate remarcabile și în cultura porumbului. De pe o suprafață de 360 ha. însămînțate cu porumb, au fost strînse, de pildă, cîte 5.500 kg. porumb știuleți la ha. De remarcat că în cultura porumbului, atît la însămînțare cît și la întreținere și recoltare, colhozul nu a folosit munca manuală, totul fiind mecanizat. Datorită în mare măsură acestui fapt, prețul de cost al unui kg. porumb boabe nu a depășit suma de 25 copeici.

Datorită muncii pline de avînt, a aplicării tuturor regulilor agrotehnice înaintate în cultura porumbului și a

IN VIZITĂ LA COLHOZUL „BOLȘEVIC" DIN KALINOVKA

altor plante, colhozul „Bolșevic" a izbutit în anul acesta să realizeze cîte 26 tone siloz pe cap de vită mare.

Răspunzînd întrebărilor noastre, tovarășii din colhozul pe care l-am vizitat ne-au arătat că porumbul siloz este o importantă sursă de mărire a producției de lapte.

Ca rezultat al politicii P.C.U.S. și a guvernului sovietic, în U.R.S.S. mașinile agricole aparțin colhozurilor. Urmînd această linie, colhozul „Bolșevic" și-a cumpărat 11 tractoare fizice a cîte 65 C.P., 32 motoare electrice, un mare număr de combine, corespunzător cu suprafața arabilă a colhozului, 14 autocamioane și 2 autoturisme.

In colhozul „Bolșevic", 95 la sută din procesul de producție agricolă e mecanizat.

In materie de construcții, colhozul este, de asemenea, foarte bine organizat. Are un responsabil cu construcțiile ales din rîndurile colhoznicilor cu școală medie de construcții, care este ajutat de un brigadier constructor, membru al colhozului. In anii 1957—1958, în colhoz s-au făcut construcții obștești în valoare de 6.000.000 ruble. S-a construit o școală de 7 ani, un dispensar, o maternitate și o creșă. In afară de acestea s-au mai construit remize, grajduri, cocine de porci și alte construcții necesare producției.

Colhozul „Bolșevic" este milionar, fondul său de bază se ridică la multe milioane de ruble. In fiecare an, 25 la sută din veniturile colhozului sînt trecute la fondul de bază. Aceasta face ca averea colhozului să crească în fiecare an într-o foarte mare măsură.

Pe măsura dezvoltării economico-organizatorice a colhozului, a crescut și nivelul de trai al colhoznicilor, care nu se deosebește aproape cu nimic de nivelul de trai al oamenilor muncii de la oraș. 150 de fii ai colhoznicilor sînt în licee și universități, iar 70 sînt elevi la diferite școli medii tehnice. Străzile principale ale satului au fost asfaltate iar altele sînt în curs de asfaltare. Peste 50 la sută din casele colhoznicilor sînt noi. Ele sînt mari, spațioase, formate din 3—4 camere, cu baie, bucătărie, lumină electrică. In bucătării am văzut mașini de gătit aragaz sau mașini electrice.

Colhoznicii au case moderne, mobilier modern, aparate de radio, aspiratoare de praf, răcitoare, biciclete, motociclete, iar unii dintre ei chiar automobile, proprietate personală. Toate acestea arată că nu este departe vremea cînd omul sovietic va avea cel mai ridicat nivel de trai din lume.

Știind că muncesc pentru fericirea lor și a întregului popor, colhoznicii muncesc cu entuziasm pentru realizarea sarcinilor care revin colhozului din planul septenal. Tov. Ivan Osipovici, președintele colhozului, ne-a spus că membrii colhozului „Bolșevic" sînt hotărîți să realizeze septenalul în 4 ani. Acest lucru l-au confirmat toți colhoznicii cu care am stat de vorbă.

Cele văzute în colhozul „Bolșevic" constituie pentru noi, cei care lucrăm în agricultura Republicii Populare Romîne, un înalt exemplu. Ne vom strădui să punem în practică cele văzute la tovarășii din Kalinovka.

CITITORI!

Faceți din timp abonamente la ziarul

„AGRICULTURA NOUA"

pe anul 1960

costul unui abonament:

pe 3 luni	lei 5
pe 6 luni	lei 10
pe un an	lei 20

Abonamentele se primesc de către difuzorii de presă din instituții, S.M.T.-uri, gospodării de stat, factori poștali și oficii poștale

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".